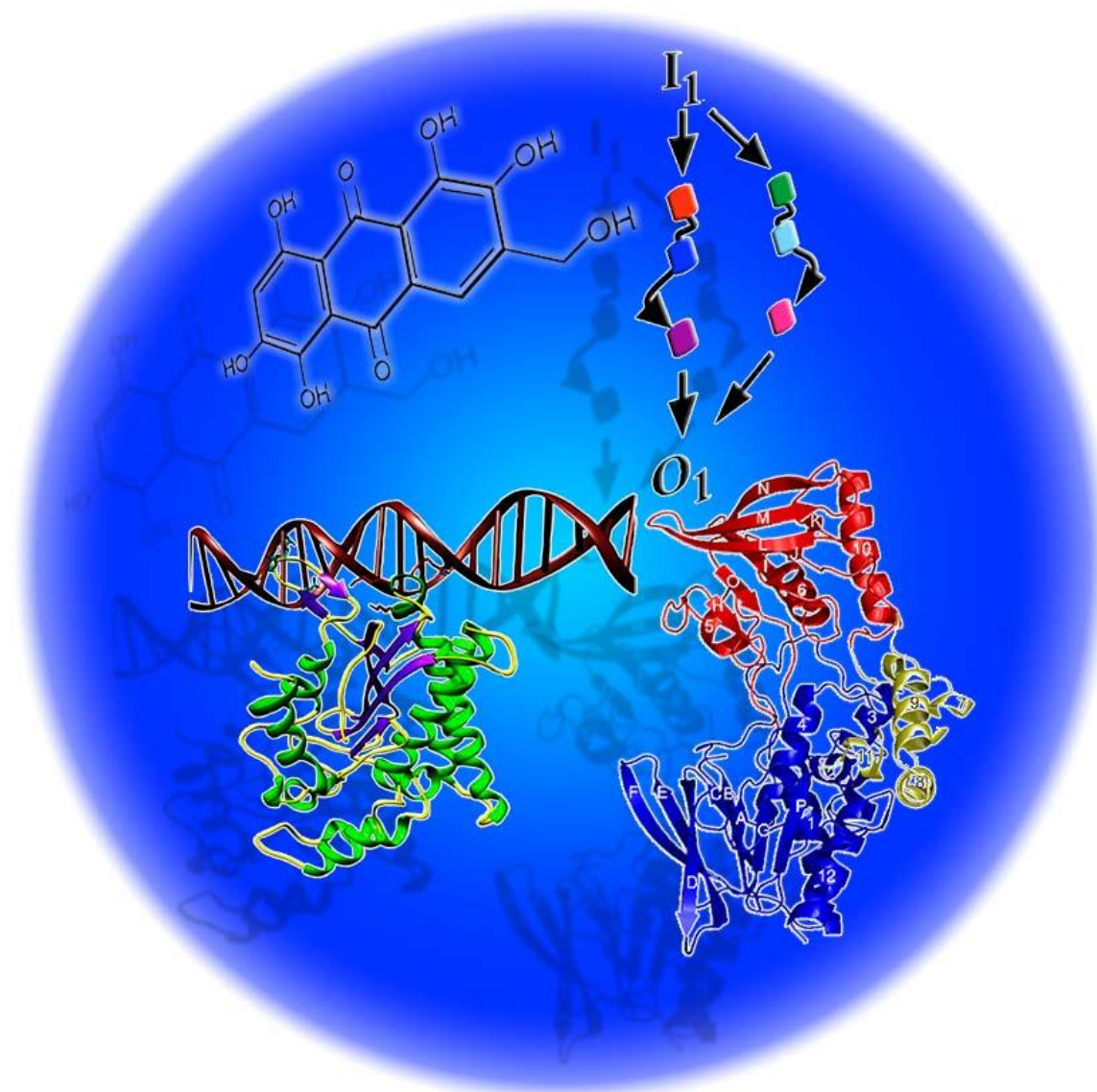

UVOD U BIOHEMIJU

SPOJ BIOLOGIJE I HEMIJE

BIOHEMIJSKA LABORATORIJA

Biohemijska laboratorija

VAŽNO!

Obavezno je nositi mantil!

Voditi računa o bezbjednosti u laboratoriji!

Nakon svake vježbe prati ruke!

Oprezno raditi sa infektivnim materijalom!

Ne unositi hranu i vodu u laboratoriju!

Način rada: PIPETIRANJE

POČETAK BIOHEMIJE

SINTETISAO UREU IZ NEORGANSKIH JEDINJENJA

Slika 1.1. Friedrich Wohler (1800-1882.)

ZNAČAJ BIOHEMIJSKE DIJAGNOSTIKE

BIOHEMIJA

- Biohemija je most između biologije i hemije.
- Biohemija je mlada fundamentalna nauka (XX vijek) sa širokom primjenom u medicini, farmaciji, stomatologiji, ali i brojnim drugim oblastima
- Biohemija proučava:
 - Molekulski sastav žive ćelije
 - Hemijske reakcije biomolekula
 - Regulaciju ovih reakcija
 - Protok energije u živim sistemima
 - Protok informacija u živom svijetu

Medicinska biohemija

- Grana biomedicinske nauke
- Drugi naziv: laboratorijska medicina
- Svrha medicinske biohemije:
 - procjena stanja zdravlja ljudi (postavljanje dijagnoze)
 - procjena praćenja toka bolesti,
 - prognoza bolesti,
 - praćenje efikasnosti terapije i praćenje neželjenih efekata
 - prevencija bolesti
 - otkrivanje naslednih oboljenja kod novorođenčadi
 - otkrivanje faktora rizika kod zdravih osoba

Biohemija - medicina

**B
I
O
H
E
M
I
J
A**

Nukleinske
kiseline

Nasledne
bolesti

Proteini

Anemija
srpastih ćelija

Lipidi

Ateroskleroza

Ugljeni
hidrati

Diabetes
mellitus

**M
E
D
I
C
I
N
A**

Šta se neprekidno usavršava u medicinskoj biohemiji ?

- Izbor i način obrade biološkog materijala
- Analitičke metode za mjerenje biohemijskih markera
 - što tačnije i preciznije
 - što jednostavnije za rutinski rad u laboratorijama
- Sprovođenje kvaliteta rada u biohemijskim laboratorijama

Uticaj fizioloških faktora na biohemijske markere

- Važni za tumačenje biohemijskih rezultata
- **Nepromjenljivi** - dugoročni efekti (ne mogu se kontrolisati)
 - starost, pol, rasa
 - faktori sredine (klima)
 - uticaj godišnjeg doba
- **Promjenljivi** - kratkoročni efekti (mogu se kontrolisati)
 - položaj tijela u toku vađenja krvi
 - uzimanje hrane prije vađenja krvi
 - dnevne varijacije kod jedne osobe
 - način ishrane, fizička aktivnost
 - pušenje, uzimanje alkohola, lijekova i dr.

24 sata pre

1

24 sata pre:
Ne izlagati se teškim fizičkim
naporima

12 sati ranije

2

12 sati ranije:
Ne konzumirati hranu i
piće (sem vode)

19:00

07:00

1 sat pre

3

1 sat pre:
Ne pušiti

10-15 minuta pre

4

10 - 15 minuta pre:
Sesti i opustiti se

Terapija

5

Dati informacije o medikamentoznoj terapiji i nutritivnim suplementima

Kada uzeti uzorak?

6

Preporučeno vreme za uzimanje uzorka je:

07:00

10:00

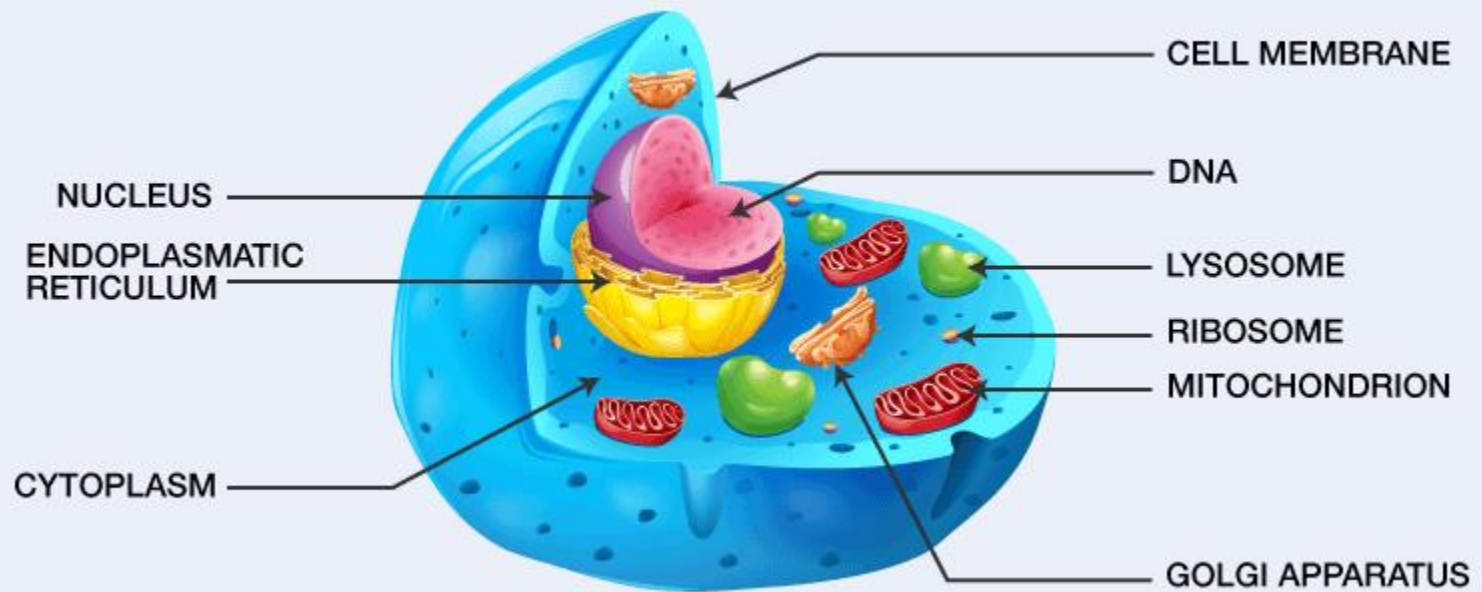

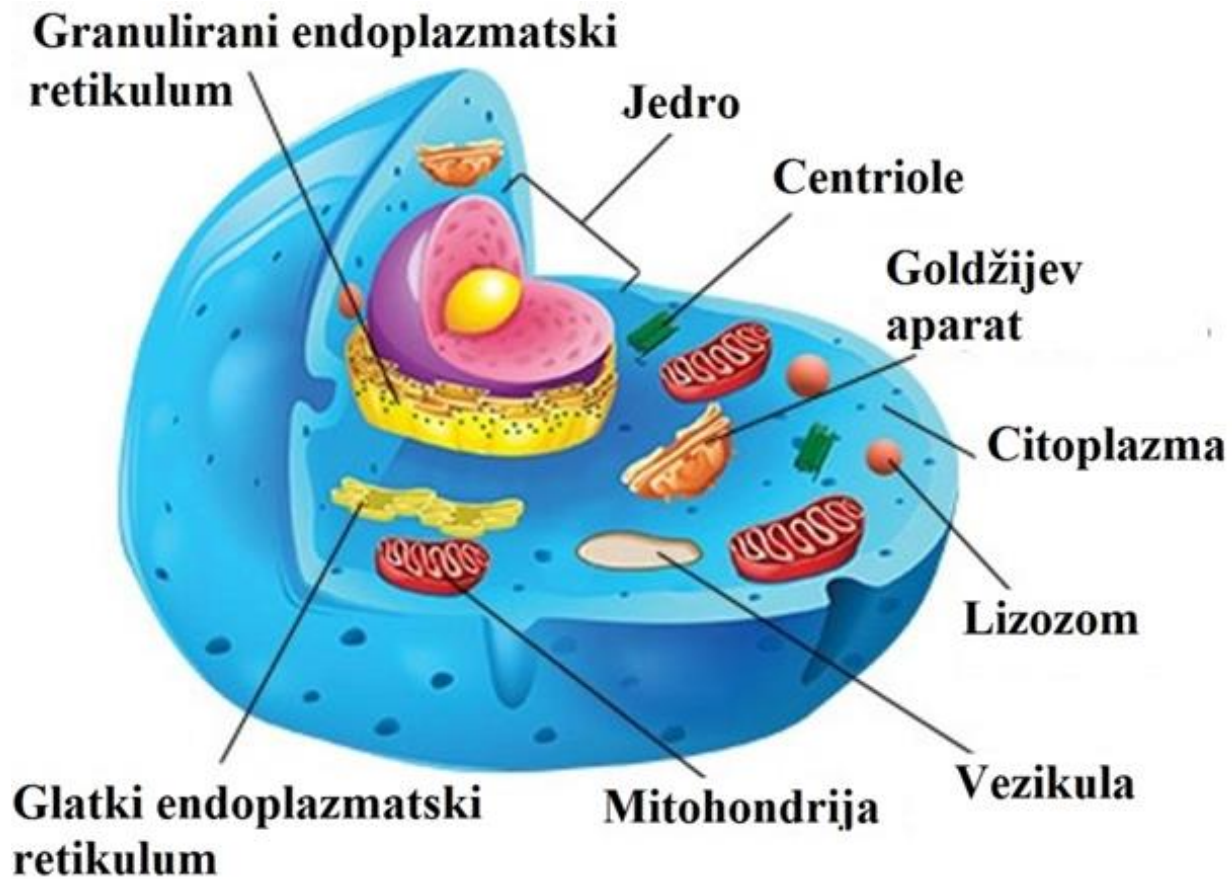
BIOHEMIJSKA ORGANIZACIJA

ĆELIJE

- Čelija je osnovna gradivna i funkcionalna jedinica svih živih bića koja je sposobna za samostalan opstanak. Čelije imaju veliki broj funkcija u našem organizmu. Na primjer, epitelne čelije kao dio kože štite površinu našeg tijela, prekrivaju organe i organske šupljine. Čelije kostiju grade kosti i pružaju potporu našem tijelu. Čelije imunog sistema se bore protiv bakterija. Krv i krvne čelije nose nutrijente i kiseonik kroz tijelo i eliminišu ugljenik(IV)-oksid. Svaka od ovih čelija igra vitalnu ulogu u rastu, razvoju i održavanju homeostaze tijela.

CELL

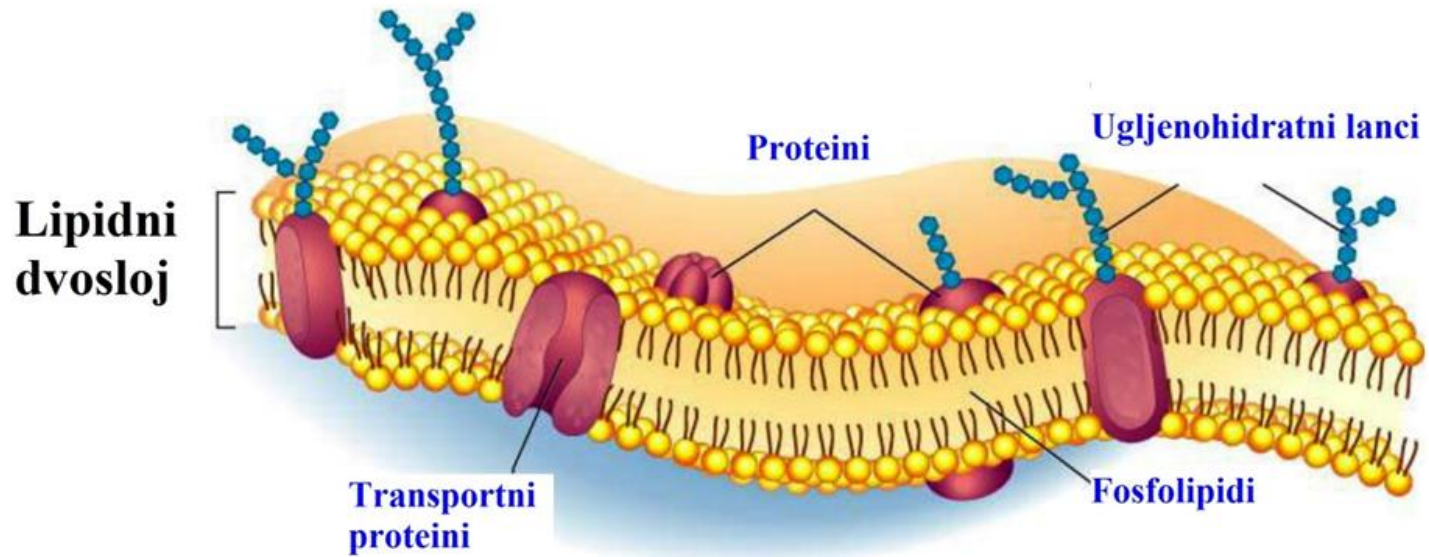

Prokariotske i Eukariotske ćelije

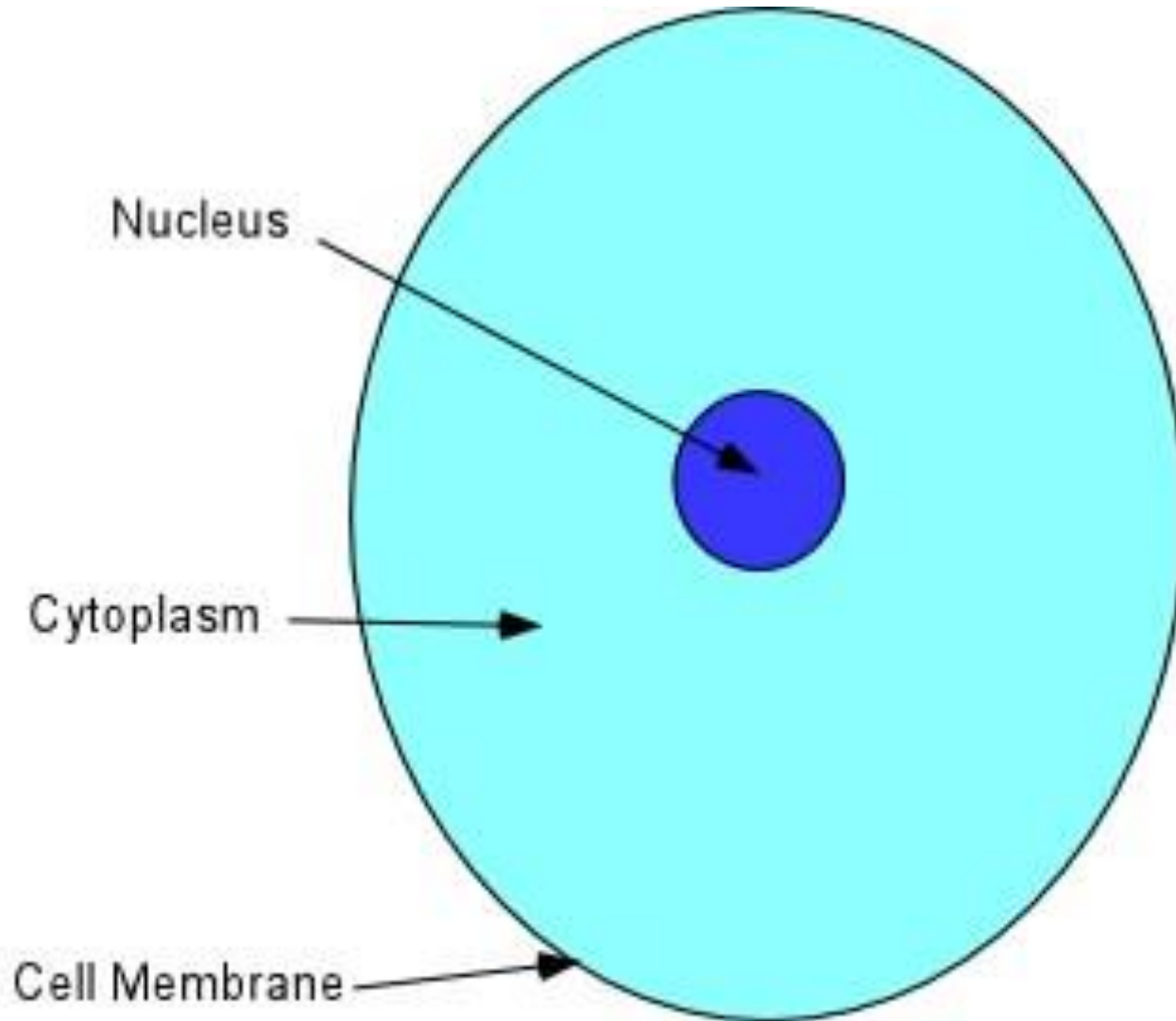
	Prokaryotes	Eukaryotes
DNA	DNA is naked	DNA bound to protein
	DNA is circular	DNA is linear
	Usually no introns	Usually has introns
Organelles	No nucleus	Has a nucleus
	No membrane-bound	Membrane-bound
	70S ribosomes	80S ribosomes
Reproduction	Binary fission	Mitosis and meiosis
	Single chromosome (haploid)	Chromosomes paired (diploid or more)
Average Size	Smaller (~1–5 μm)	Larger (~10–100 μm)

Plazma membrana

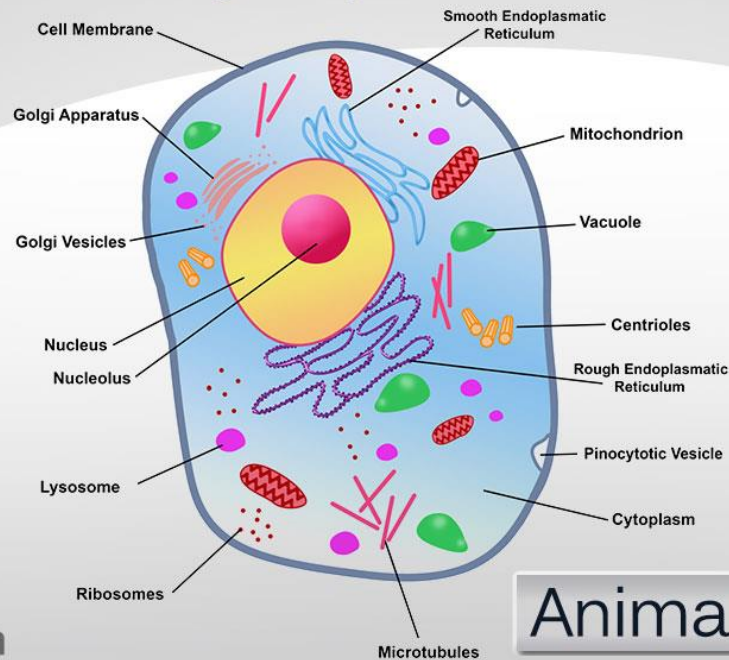

Citoplazma

Cytoplazma

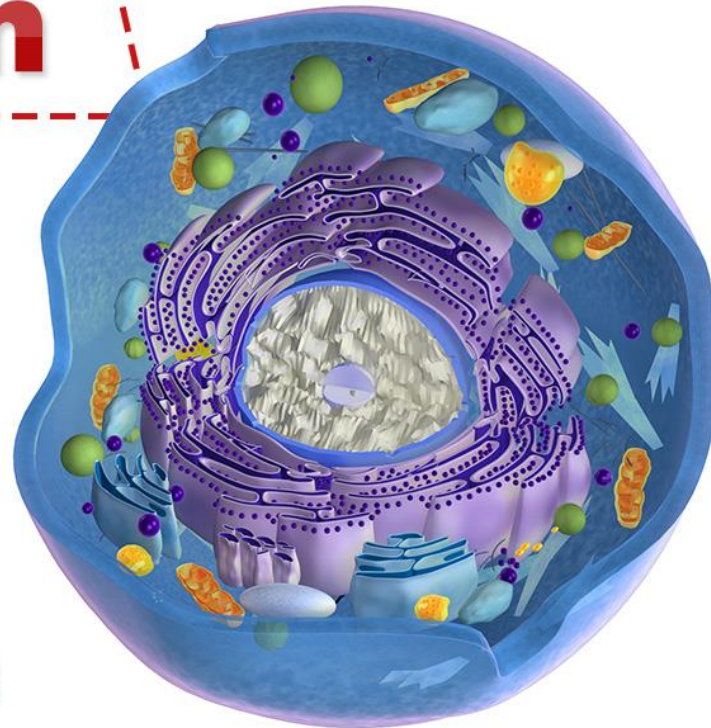
Cytoplasm allows movement of substances within the cell by a process termed as cytoplasmic streaming.

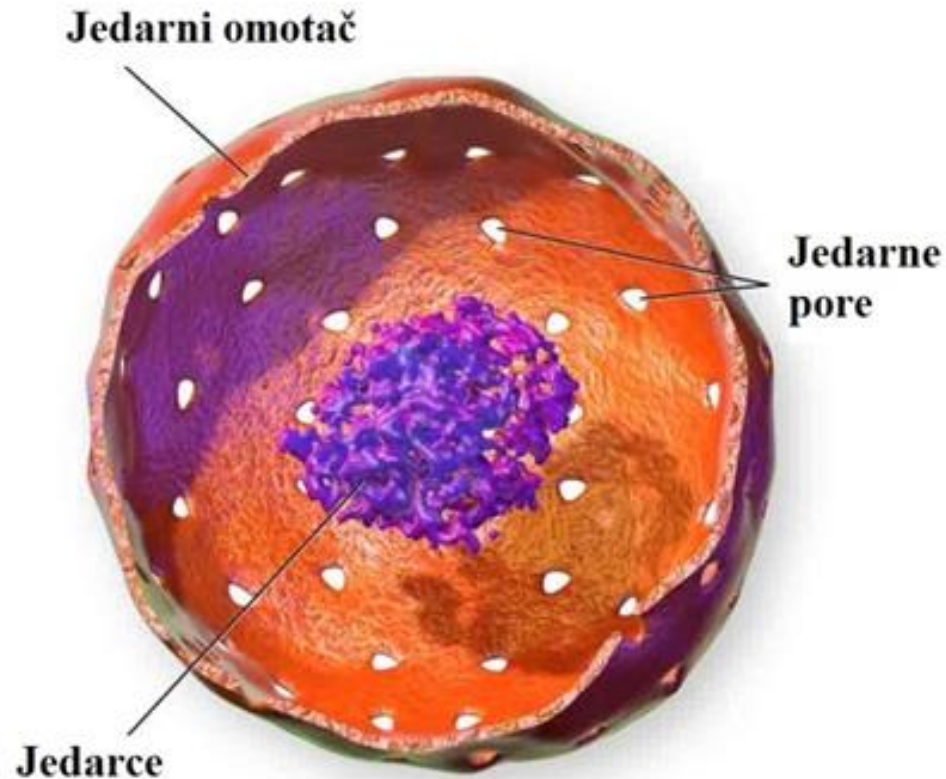
Cytoplazma

Cytoplasm

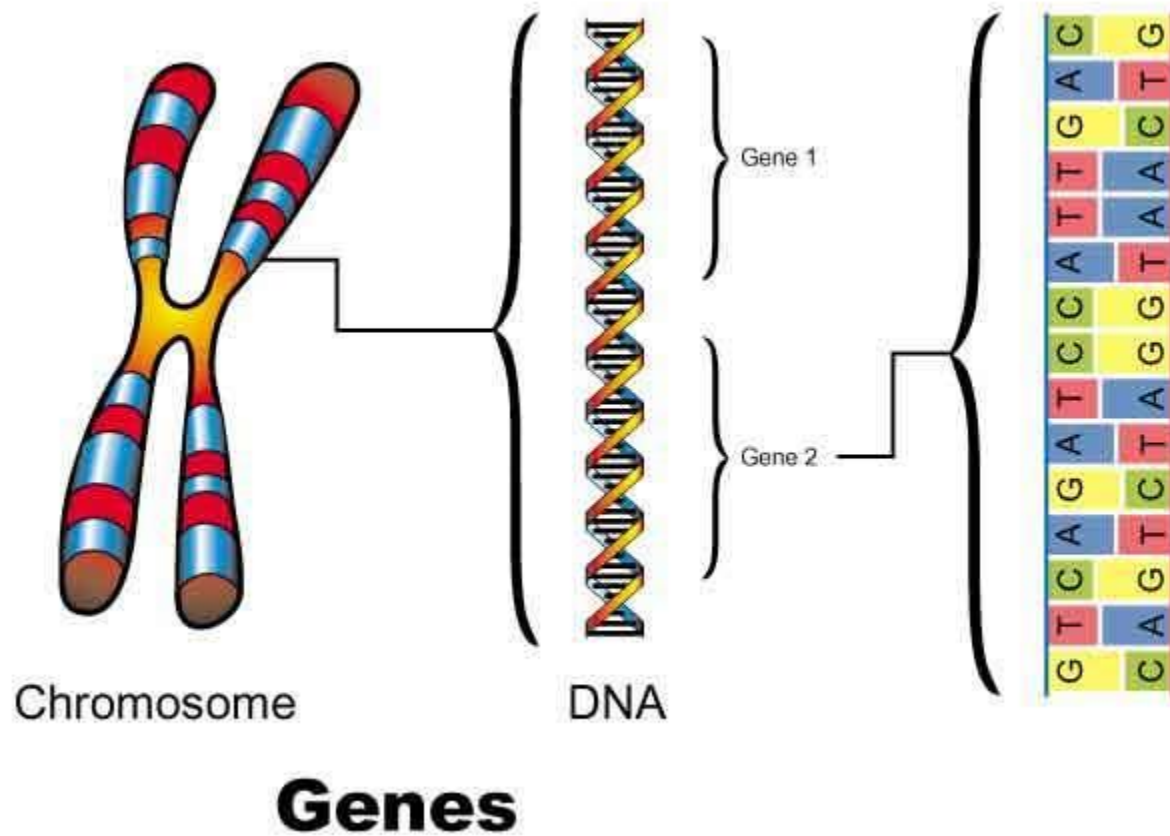
- Removes waste material
- Helps in cell respiration
- Converts glucose into energy

Jedro (nucleus)

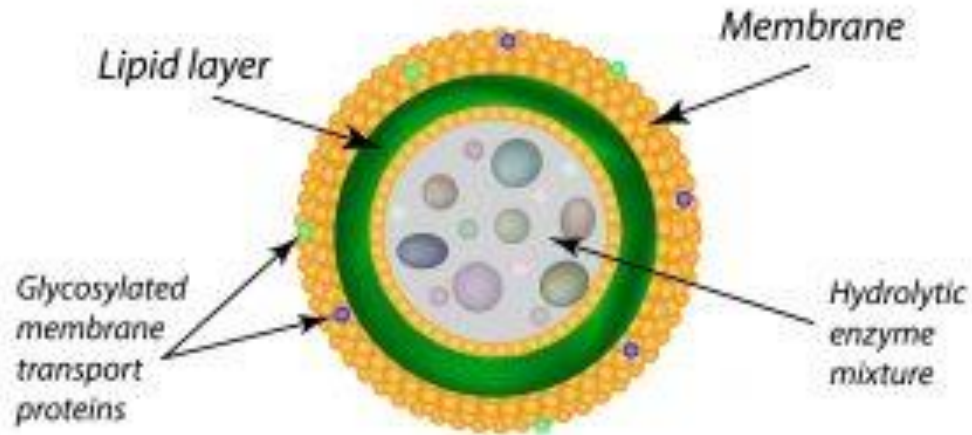

Jedo (nucleus) DNA

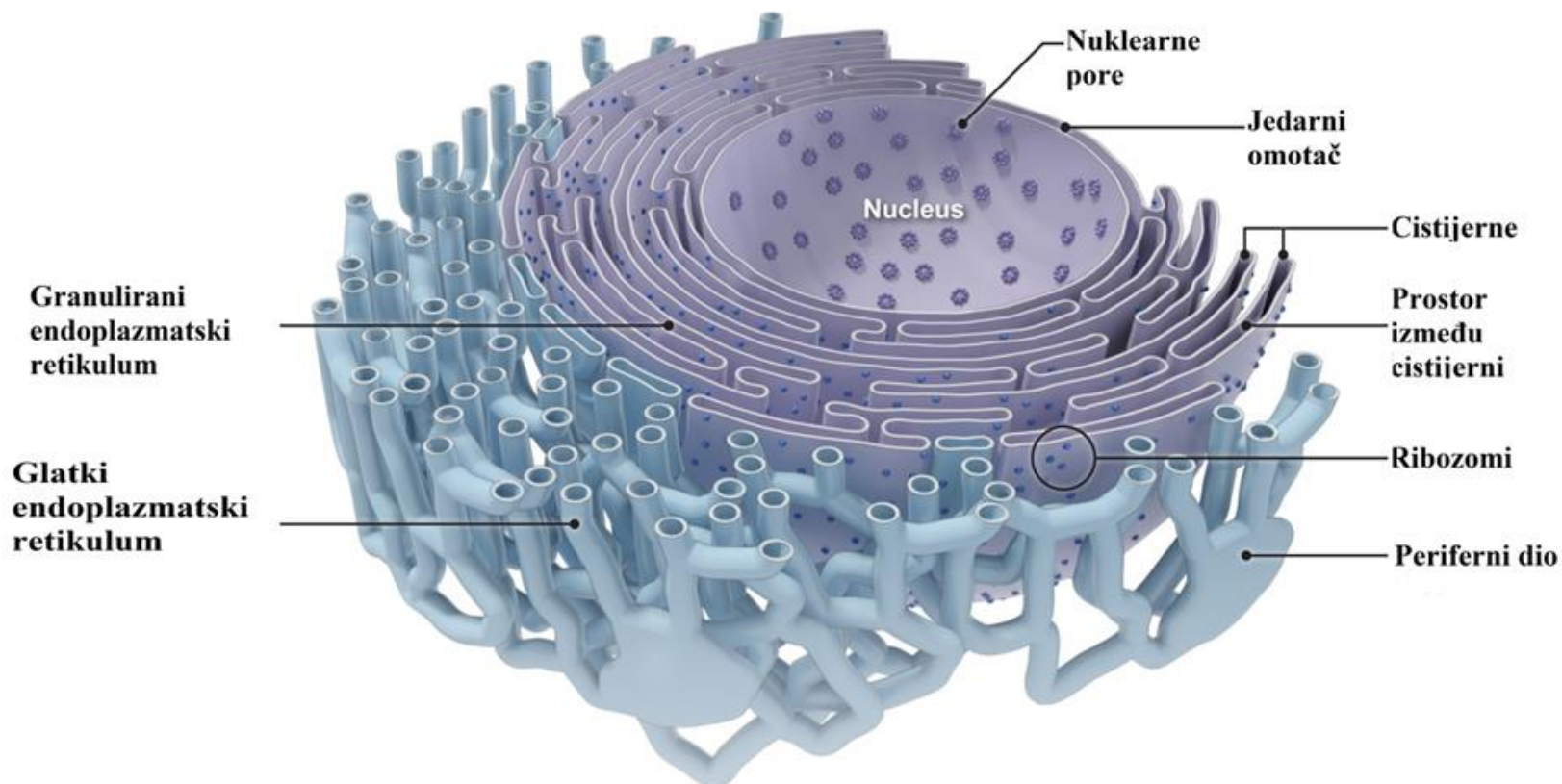

Lizozomi

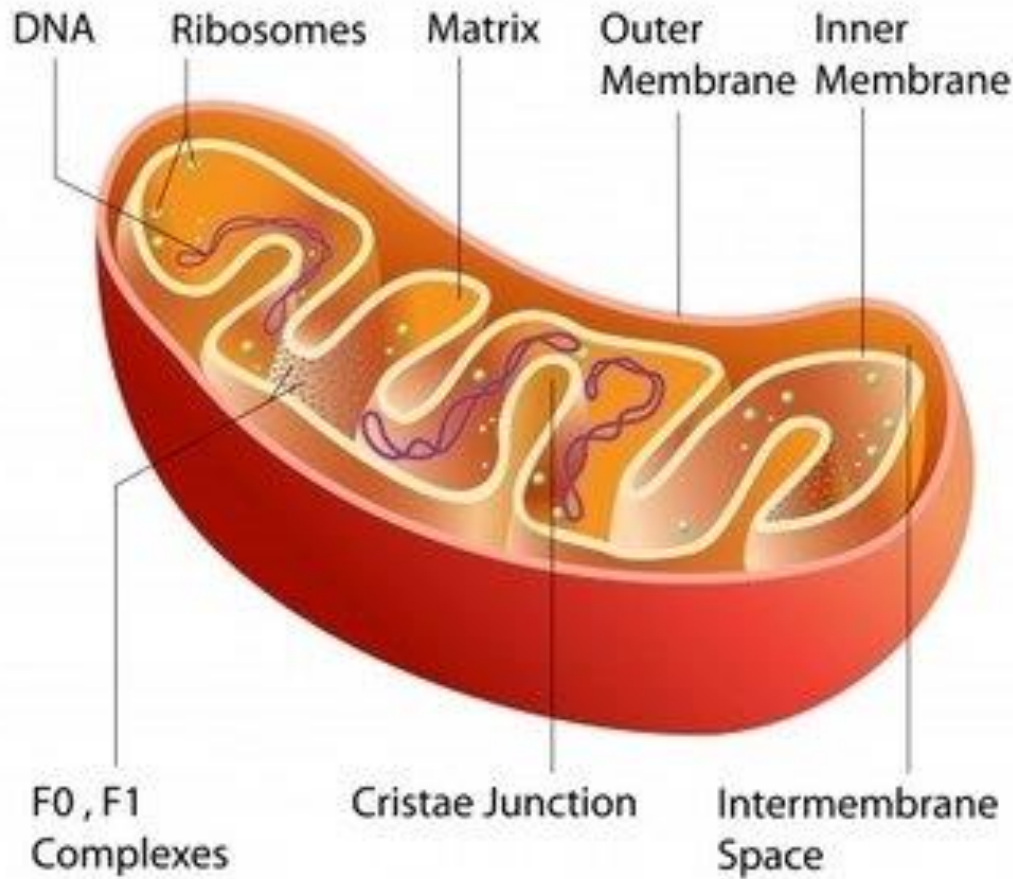
Lysosome

Endoplazmatski retikulum

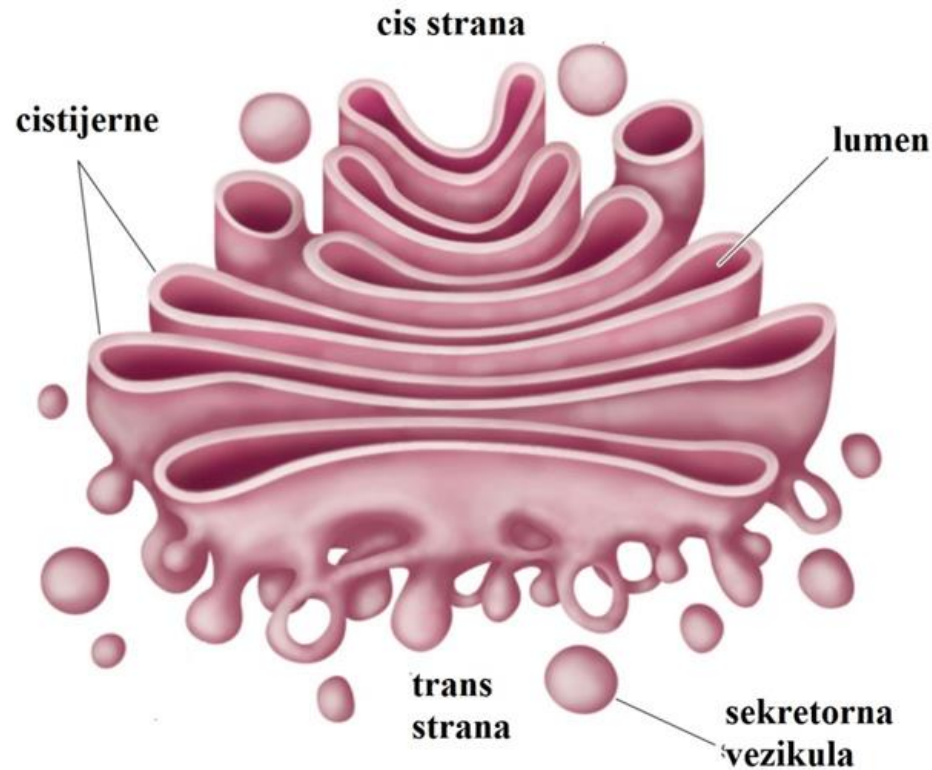

Mitochondrije

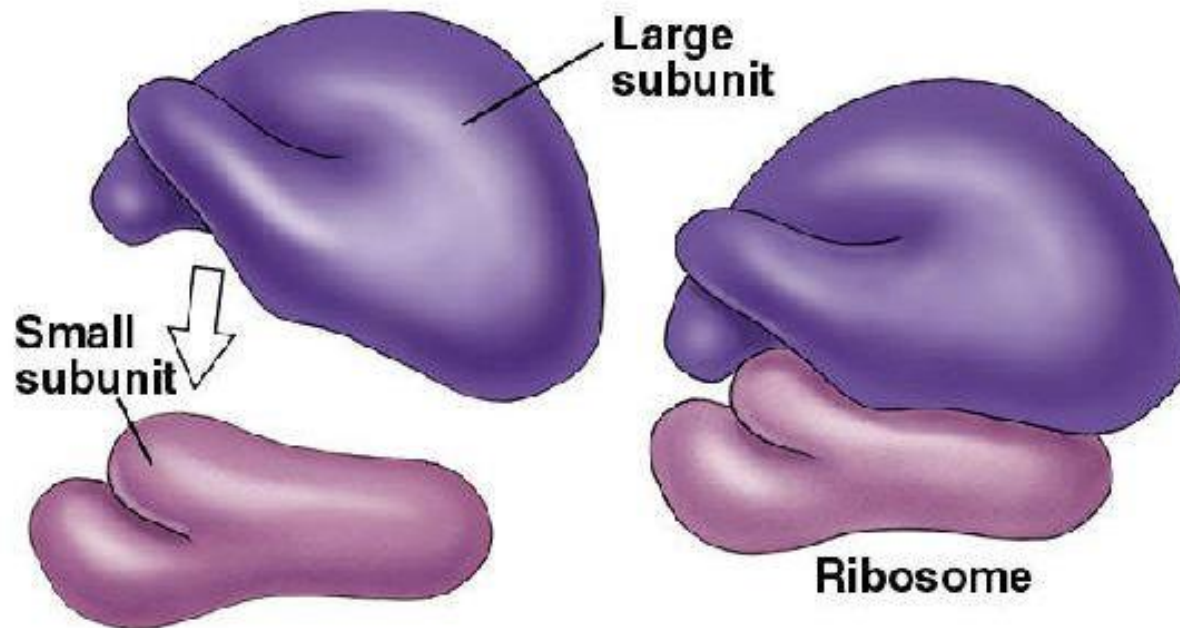
ATP

Goldžijev aparat

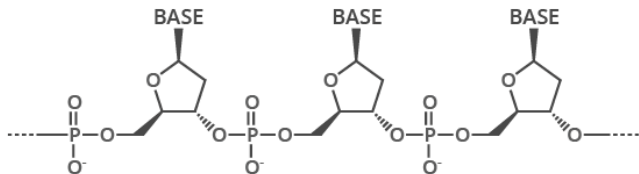
Ribozomi

Ribosome

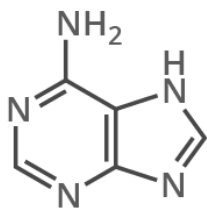
THE CHEMICAL STRUCTURE OF DNA

THE SUGAR PHOSPHATE 'BACKBONE'

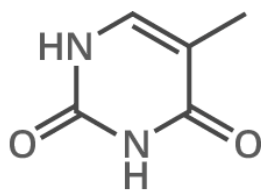

DNA is a polymer made up of units called nucleotides. The nucleotides are made of three different components: a sugar group, a phosphate group, and a base. There are four different bases: adenine, thymine, guanine and cytosine.

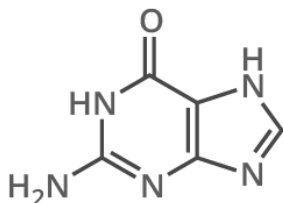
A ADENINE

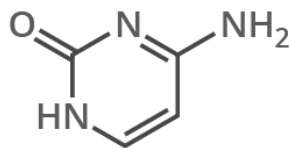
T THYMINE

G GUANINE

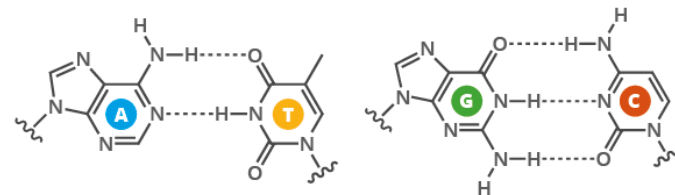

C CYTOSINE

WHAT HOLDS DNA STRANDS TOGETHER?

DNA strands are held together by hydrogen bonds between bases on adjacent strands. Adenine (A) always pairs with thymine (T), while guanine (G) always pairs with cytosine (C). Adenine pairs with uracil (U) in RNA.

FROM DNA TO PROTEINS

The bases on a single strand of DNA act as a code. The letters form three letter codons, which code for amino acids - the building blocks of proteins.

An enzyme, RNA polymerase, transcribes DNA into mRNA (messenger ribonucleic acid). It splits apart the two strands that form the double helix, then reads a strand and copies the sequence of nucleotides. The only difference between the RNA and the original DNA is that in the place of thymine (T), another base with a similar structure is used: uracil (U).

DNA SEQUENCE	T	T	C	C	T	G	A	A	C	C	C	G	T	T	A
mRNA SEQUENCE	U	U	C	C	U	G	A	A	C	C	C	G	U	U	A
AMINO ACID	Phenylalanine		Leucine		Asparagine		Proline		Leucine						

In multicellular organisms, the mRNA carries genetic code out of the cell nucleus, to the cytoplasm. Here, protein synthesis takes place. 'Translation' is the process of turning the mRNA's 'code' into proteins. Molecules called ribosomes carry out this process, building up proteins from the amino acids coded for.

© Andy Brunning/Compound Interest 2018 - www.compoundchem.com | Twitter: @compoundchem | FB: www.facebook.com/compoundchem

This graphic is shared under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives licence.

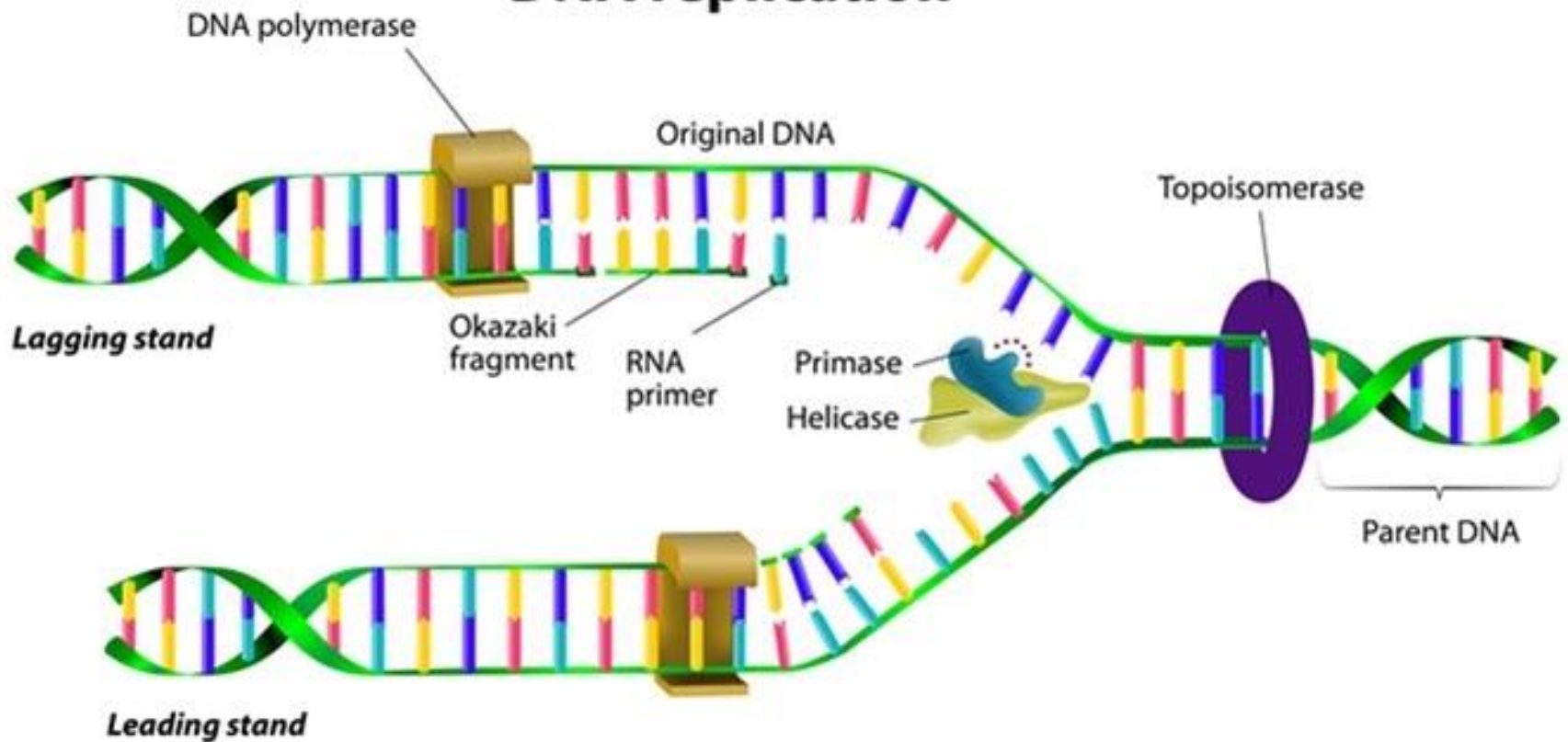

DNA

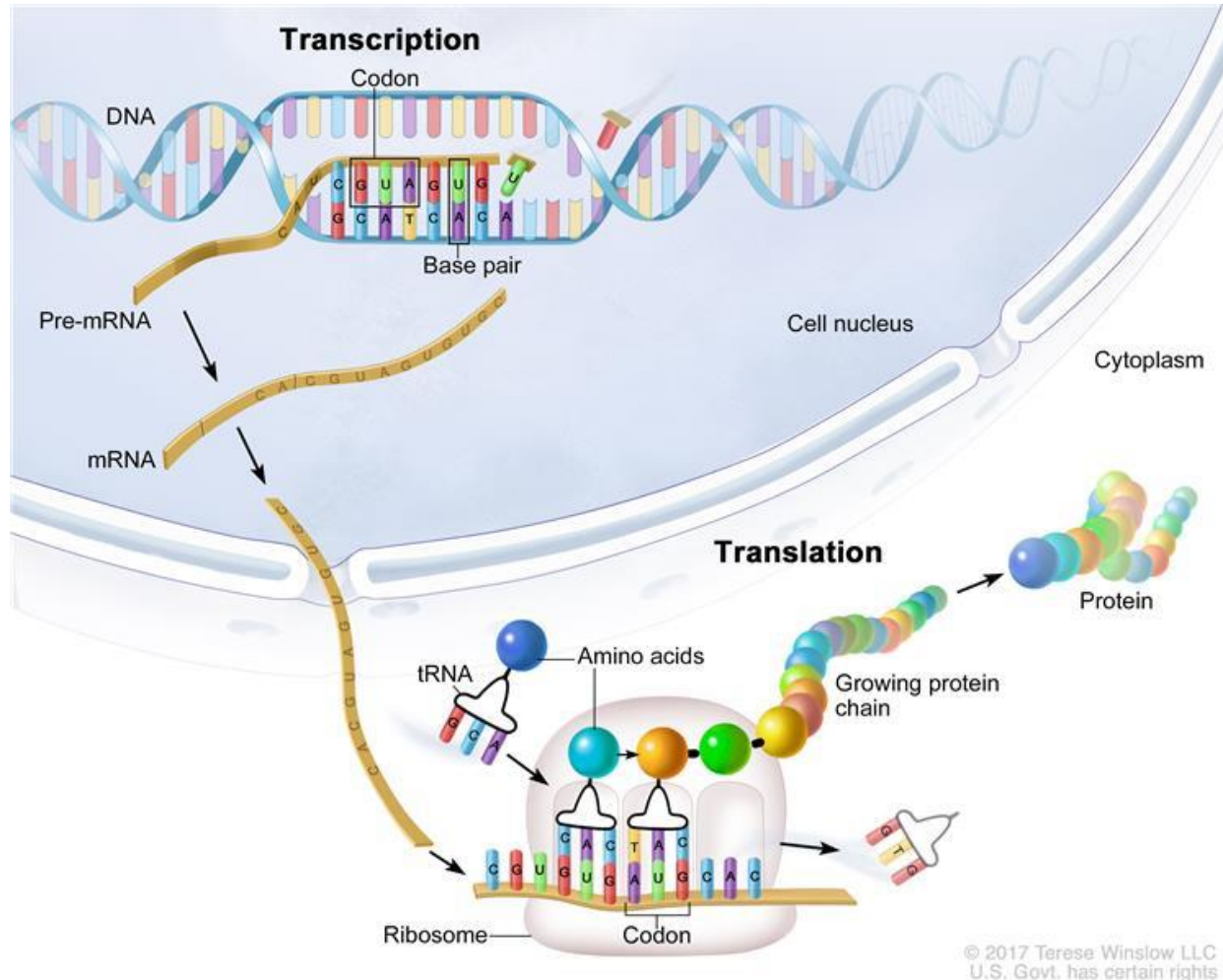
- Fosfodiesterne veze
- Replikacija
- Transkripcija
- Translacija

Replikacija

DNA replication

Transkripcija i Translacija

OSNOVI ENZIMOLOGIJE

- **Enzimi** su biološki aktivni proteini koji katalitički ubrzavaju hemijske procese u živom organizmu
- Sinteza u ćelijama → funkcija u ćelijama
- Sekretiraju se u neaktivnom obliku (proteaze i druge hidrolaze, enzimi koagulacije i fibrinolize), poslije aktivacije svoju funkciju obavljaju u ekstracelularnoj tečnosti

- Brzina reakcije se povećava 10^6 - 10^{12} puta
- Enzimski katalizovane reakcije – $T < 100\text{ }^{\circ}\text{C}$, $\text{pH} \approx 7.0$
- Specifičnosti enzima u odnosu na supstrate i proizvode reakcije
- Katalitička aktivnost mnogih enzima se mijenja kao odgovor na koncentracije supstanci koje nijesu njihovi supstrati.

Regulacija enzimske aktivnosti: alosterna kontrola, kovalentna modifikacija i promjena količine sintetizovanog enzima.

SPECIFIČNOST ENZIMA ZA SUPSTRAT

- ✓ **APSOLUTNA**- enzim reaguje samo sa jednim određenim supstratom (fosfoenolpiruvat → piruvat; katalaza – H₂O₂)
- ✓ **GRUPNA** – enzim djeluje na jedinjenja koja imaju sličnu hemijsku strukturu (fosfataze, lipaze, pepsin)
- ✓ **STEREOHEMIJSKA** - enzim djeluje na određeni tip stereoizomernih org. jedinjenja

Struktura enzima

- *Apoenzim* – proteinski dio enzimskog molekula
- *Kofaktori* – mali organski ili neorganski molekuli
- *Prostetična grupa* – slična kofaktoru, vezana na apoenzim
- *Holoenzim* – apoenzim + koenzim (prost.grupa)
- *Supstrati* – molekuli na koje enzimi djeluju
- *Proizvodi* – molekuli koji nastaju u enzimski katalizovanoj reakciji
- *Mjesto za vezivanje supstrata* – poseban region na površini enzima koji određuje specifičnost enzima u pogledu supstrata
- *Aktivni centar* – posebno uređene hemijske grupe koje učestvuju u katalizovanju hemijske reakcije
- *Alosterni centar* – mjesto na kome se vezuju mali molekuli

Organizacija enzima na ćelijskom nivou

Prema mjestu djelovanja enzimi se dijele na:

- ***Intracelularne – multienzimski sistemi i multienzimski kompleksi***
- ***Ekstracelularne***

Piruvat dehidrogenazni kompleks – multienzimski kompleks u mitohondrijama, zadužen za:

Dezmoenzimi - enzimi čvrsto vezani za ćelijske strukture (E respiratornog lanca na unutrašnjoj mitohondrijalnoj membrani).

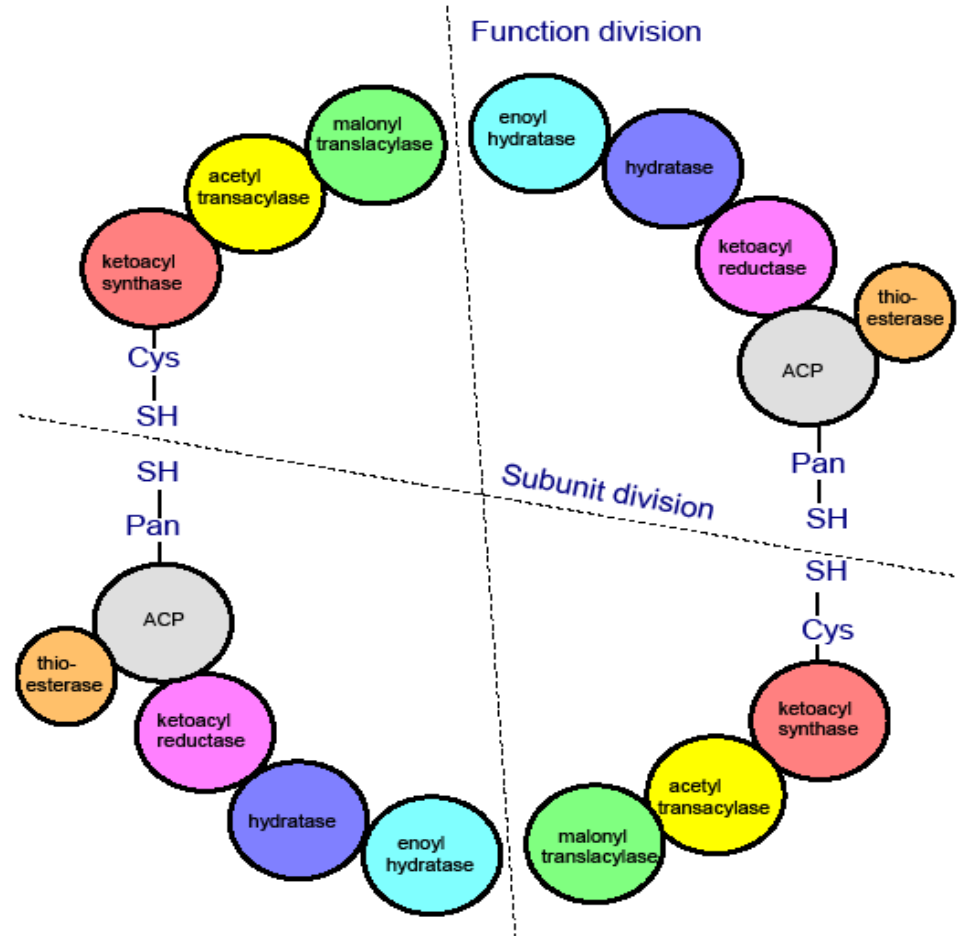
Enzim – sintaza masnih kiselina

Dimer

- svaki monomer 7 **domena** sa različitim enzimima
- VIII domen vezuje ACP

Značaj organizacije ic. E

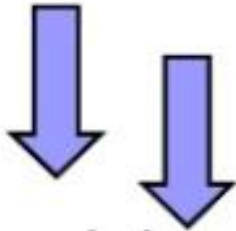
- Reakcije se brže odvijaju
- Minimalan uticaj vanj. faktora na reakciju
- Regulacija ovih enzima je jednostavnija

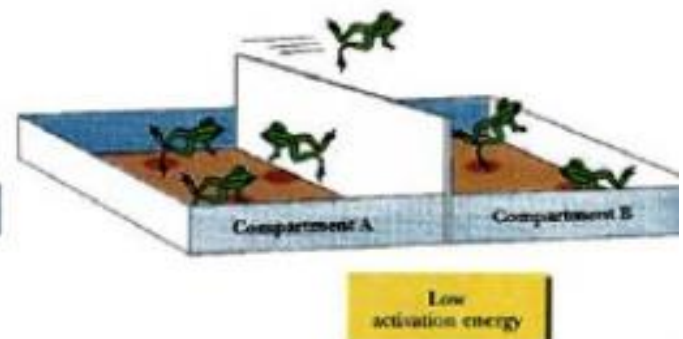
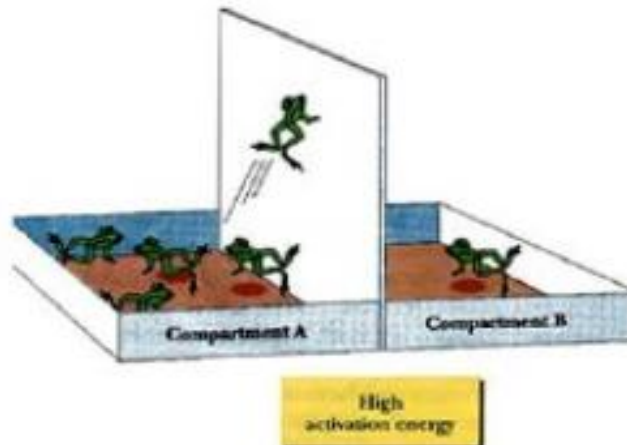
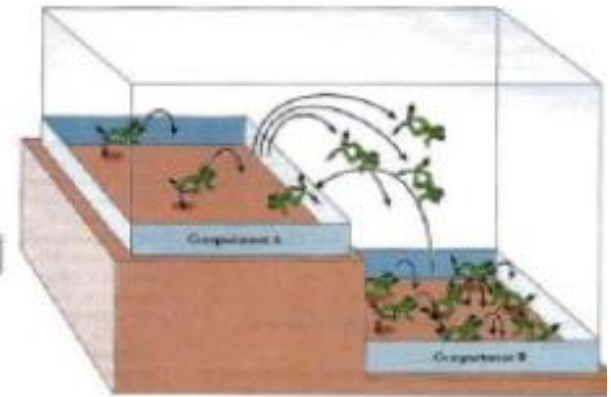
Klasifikacija enzima

1. **Oksidoreduktaze** – *oksidoredukcije* (dehidrogenaze, oksidaze, oksigenaze, reduktaze, peroksidaze, katalaze i hidroksilaze)
2. **Transferaze** – *prenošenje grupa* (aminotransferaze, aciltransferaze, fosforiltransferaze...)
3. **Hidrolaze** – *hidroliza- raskidanje veze uz adiciju vode* (esteraze, glikozidaze, fosfataze, amidaze...)
4. **Lijaze** – *uklanjanje ili dodavanje grupa, pri čemu nastaju ili se uklanjaju dvostruke veze* (dekarboksilaze, aldolaze, hidrataze, sintaze)
5. **Izomeraze** – *intramolekulska preuređivanja* (racemaze, epimeraze, izomeraze, mutaze)
6. **Ligaze** – *formiranje veza između dva molekula supstrata* (sintetaze i karboksilaze)

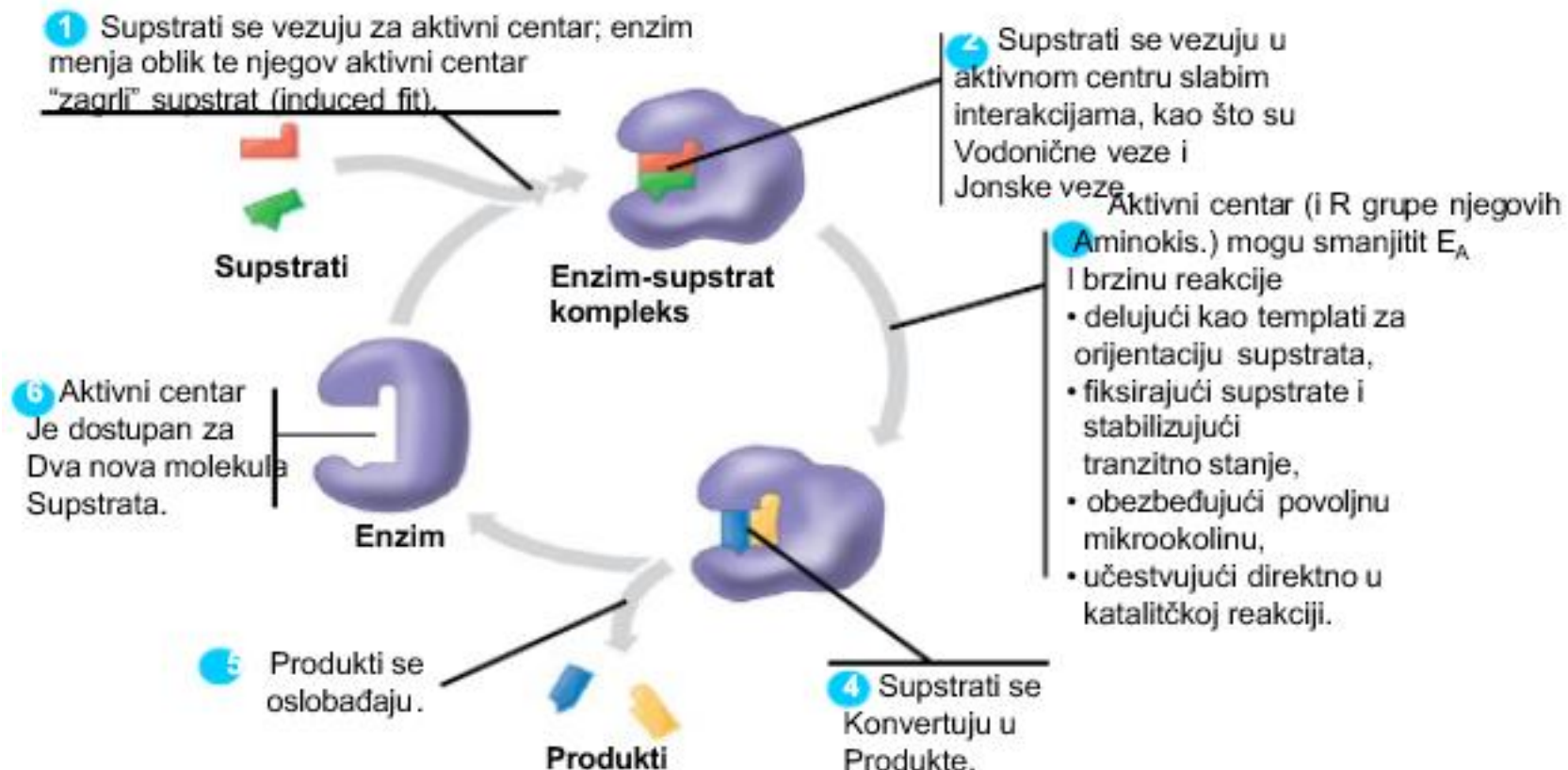
MEHANIZAM ENZIMSKE KATALIZE

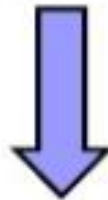
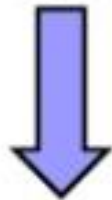
- smanjuju energiju aktivacije
- zaobilaze energetske barijere

•Katalitički ciklus enzima

SPECIFIČNOST DELOVANJA ENZIMA

- ❖ Specifičnost prema supstratu
- ❖ Specifičnost prema tipu hemijske reakcije

Obe vrste specifičnosti određuje apoenzim

Izražavanje aktivnosti enzima

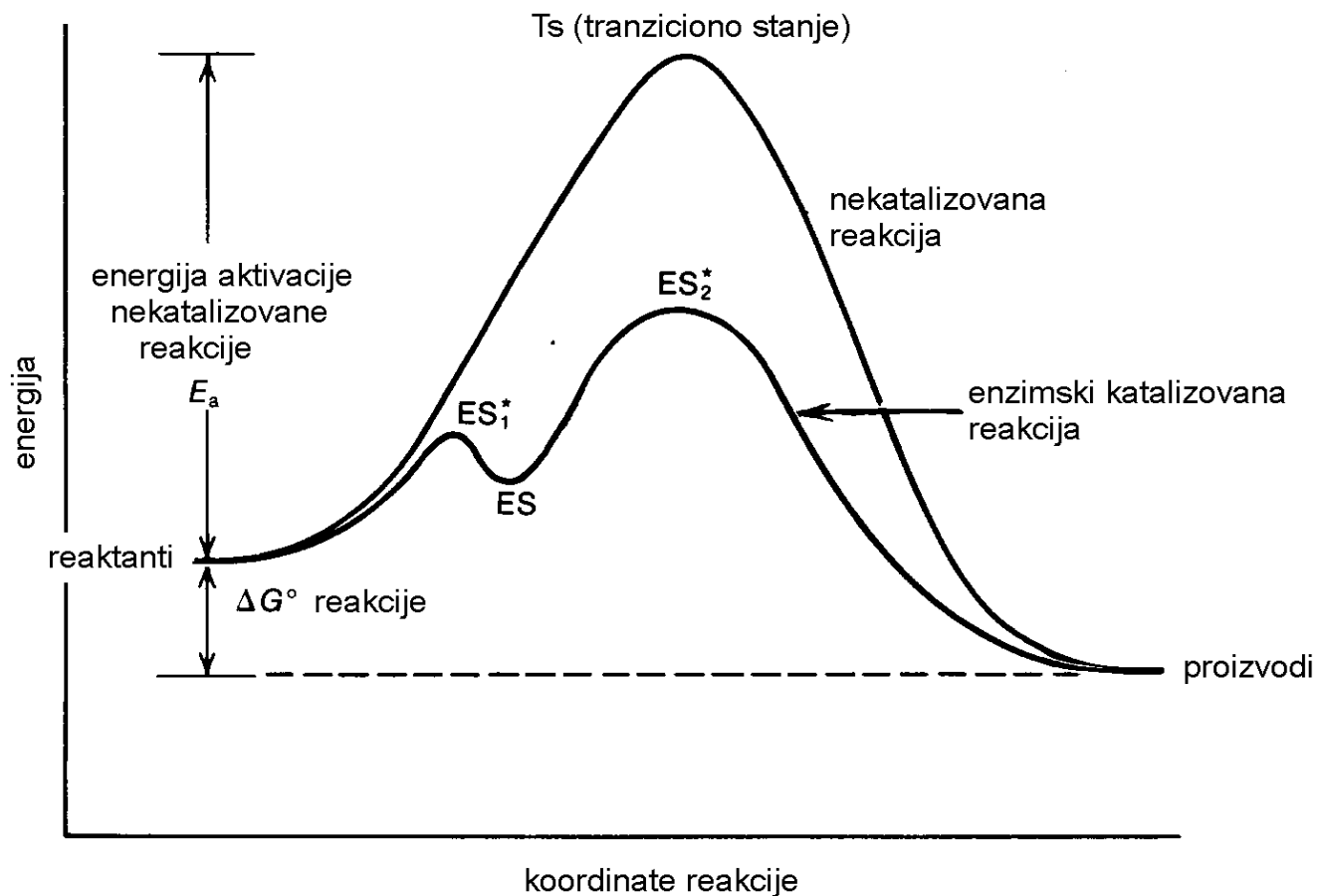
- IJ mol/min/l

- Katal mol/s

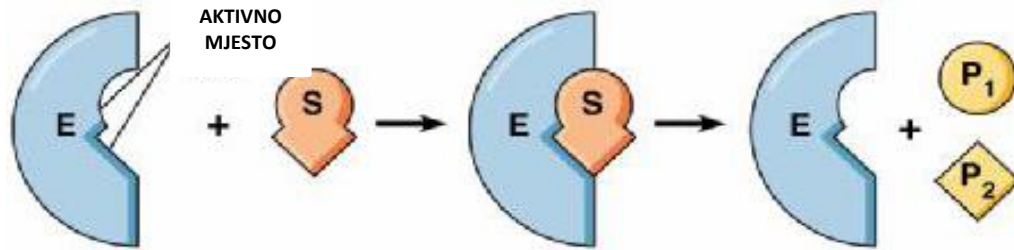
- Specifična aktivnost IJ/mg prot ili
Kat/mg prot

Molarna aktivnost Katal/mol enzima

Enzimski katalizovana i nekatalizovana reakcija

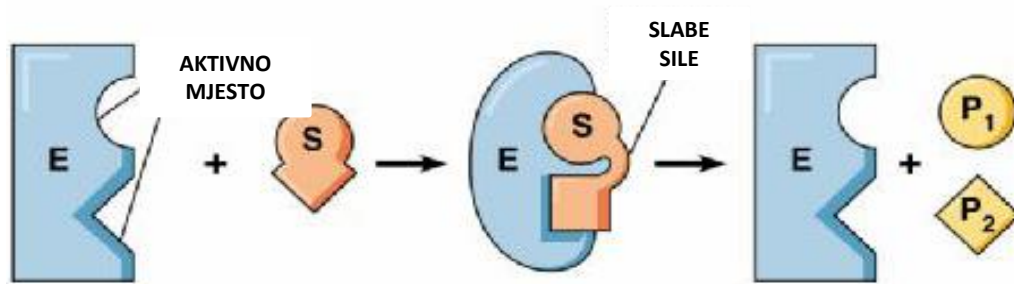

ENZIMI

MODEL KLJUČ- BRAVA

Model ključ-brava (1894, Fischer)

**MODEL INDUKOVANOG
PRILAGOĐAVANJA**

*Model indukovanog
prilagođavanje (1958,
Koshland)*

FAKTORI KOJI UTIČU NA AKTIVNOST ENZIMA

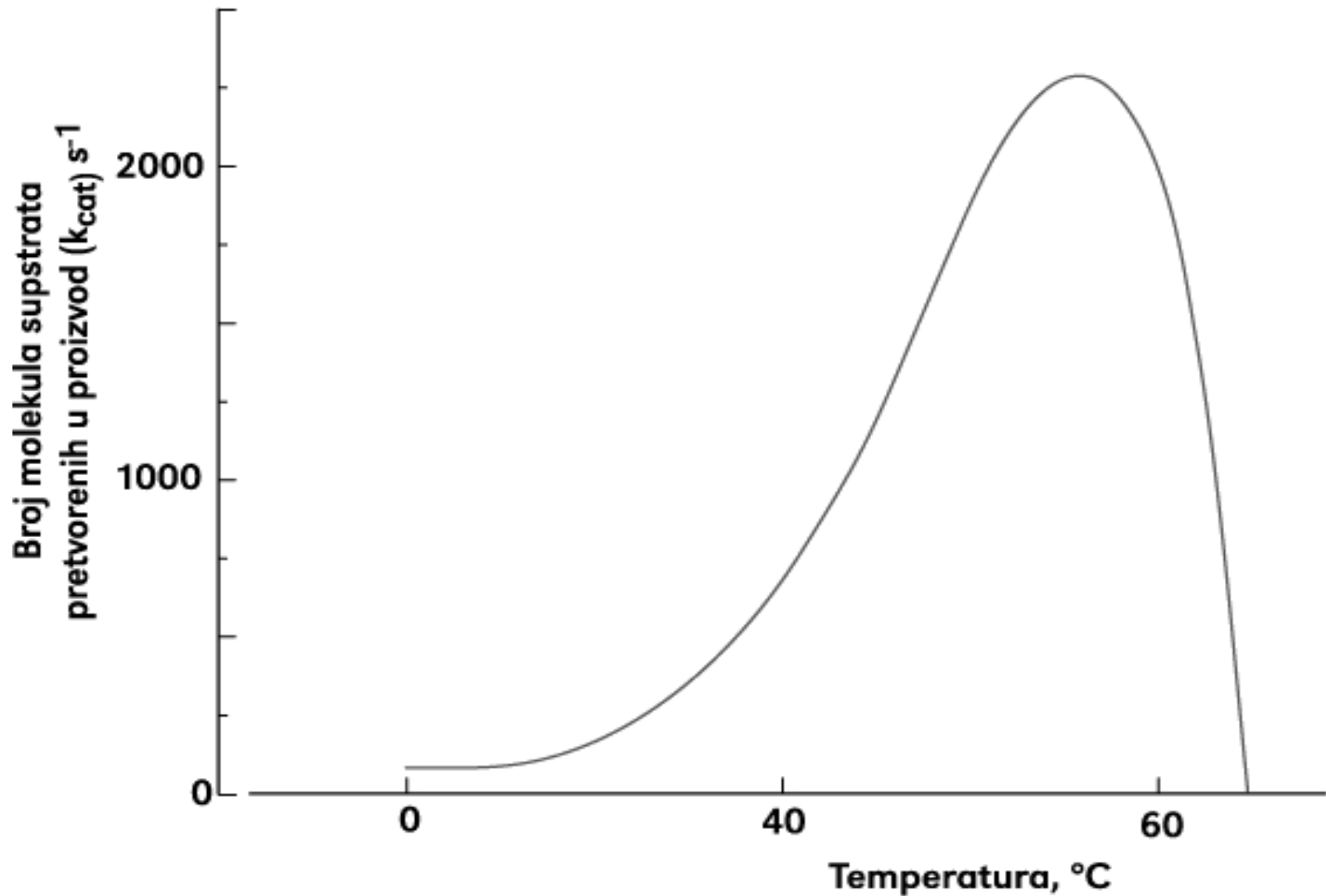
- ❑ Aktivnost enzima označava količinu supstrata koja se u jedinici vremena pod uticajem molekula enzima transformiše u produkt reakcije (pod optimalnim uslovima).
- ❑ Vremenski interval u kome se jedna $\frac{1}{2}$ od inicijalno prisutnih molekula enzima razgradi jeste BIOLOŠKO POLUVRIJEME ili POLUŽIVOT ($t_{1/2}$) enzima; zavisi od hemijske strukture i biološke prirode enzima.

- ✓ Teperatura
- ✓ pH
- ✓ Količina (koncentracija) supstrata
- ✓ Količina (koncentracija) enzima
- ✓ Aktivatori i inhibitori

UTICAJ TEMPERATURE

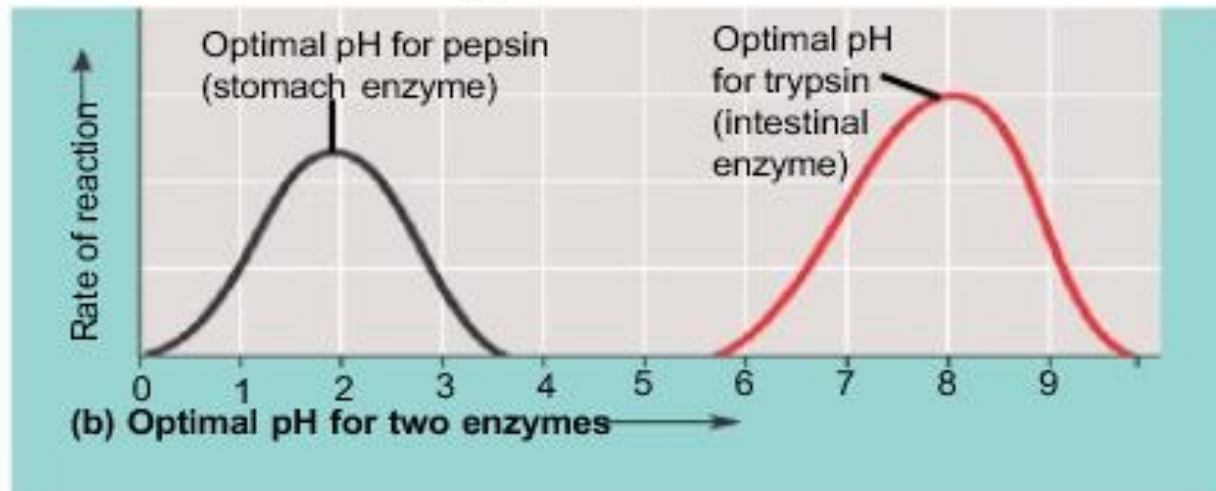
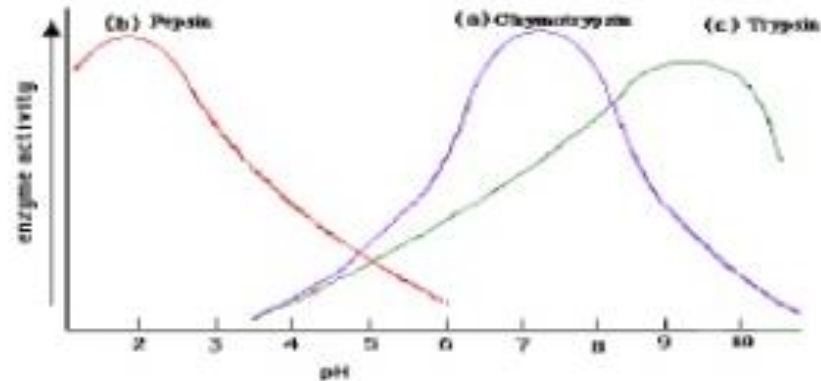
- ✓ Sa stanovišta živih sistema – pogotovu homeotermnih organizama – **povećanje temperature je neprimjenljiva strategija u ubrzavanju hemijskih reakcija**, jer ćelije funkcionišu u uskom opsegu temperatura.
- ✓ Osnovni **razlog za netolerantnost** ćelija prema visokim temperaturama jeste, **zato što visoke temperature narušavaju sekundarnu, tercijernu i kvaternu strukturu proteina, pa time i njihovu funkciju**. (Izuzetak od ovog pravila čine termofilne bakterije koje žive u okolini podvodnih vulkanskih izvora i tolerišu – zahtevaju – temperature 80°C - 100°C, i ribonukleaza - 100°C nekoliko minuta).

UTICAJ TEMPERATURE

- Aktivnost enzima na niskim temperaturama postepeno opada – **REVERZIBILAN PROCES**.
- Aktivnost enzima kod povećanja temperaturama postepeno raste do određene temperaturne granice kada se gasi enzimska aktivnost – **IREVERZIBILAN PROCES**.
- U temperaturnom opsegu od 10° - 40° , za svako povećanje temperature za 10° dolazi do **povećanja** enzimске aktivnosti za 1.5-2 puta.
- **Termostabilni enzimi**: ribonukleaza, AF iz placente, LDH1 iz miokarda, arginaza
- **Termolabilni enzimi**: glutamat dehidrogenaza, AF iz kostiju i LDH5 iz skeletnih mišića.

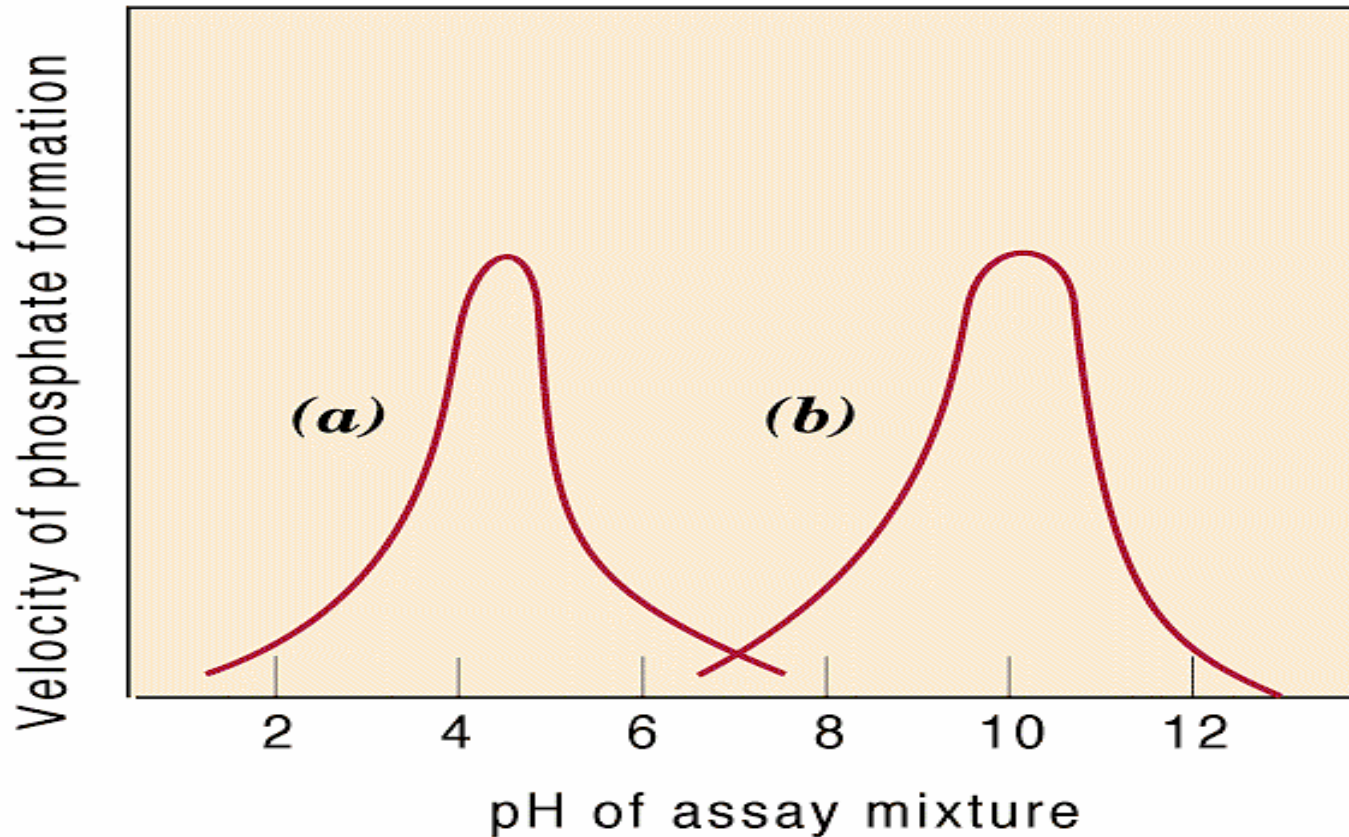
Svaki enzim ima optimalni pH

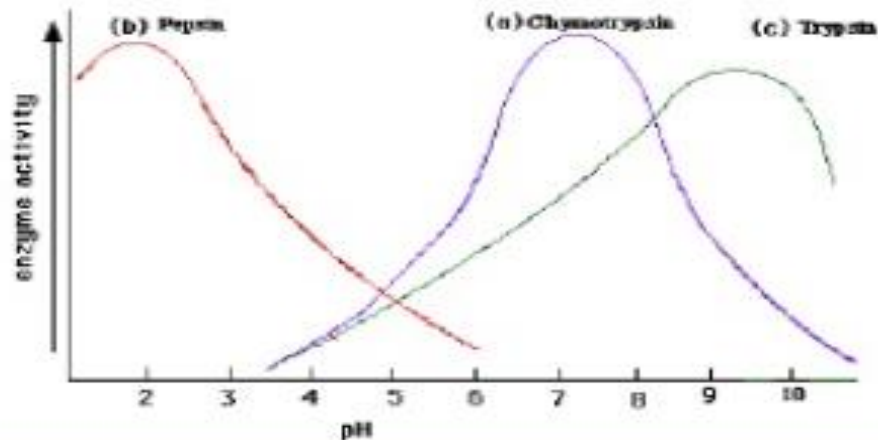
Uticaj pH vrednosti

- *Enzimi su aktivni u uskom intervalu vrednosti pH a izvan tog intervala se naglo smanjuje njihova katalitička aktivnost.*
- *Za najveći broj enzima, optimalna pH vrednost se nalazi u intervalu od 4-8.*
- *Kako su enzimi polielektroliti, pH utiče na aktivnost enzima time što:*
 - *direktno utiče na **stepen jonizacije bočnih grupa amino kiselina** (koje ulaze u strukturu AC enzima);*
 - ***stepen jonizacije funkcionalne grupe supstrata i***
 - ***održavanju tercijarne strukture enzima.***
- ***Optimalni pH** je ona vrijednost ove konstante pri kojoj molekuli enzima imaju onu jonsku formu koja je najadekvatnija za kontakt supstrata sa aktivnim centrom enzima.*

*pH zavisnost kisele (a)
i alkalne (b) fosfataze*

Uticaj pH NA AKTIVNOST ENZIMA

Pepsin—PH (1,5-2)

Tripsin pH (7,5- 9,9)

Amilaza – PH 8

Kisela fosfataza - PH 5

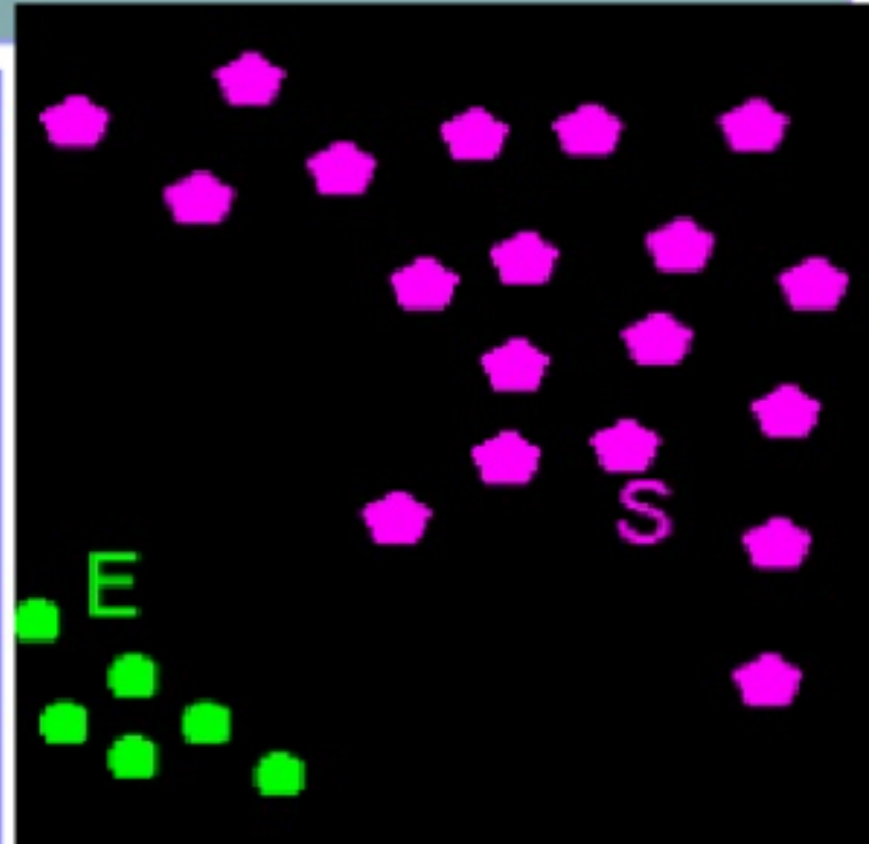
Alkalna fosfataza – (PH 9 – 10,5)

Arginaza- PH 9,7

Koncentracija enzima

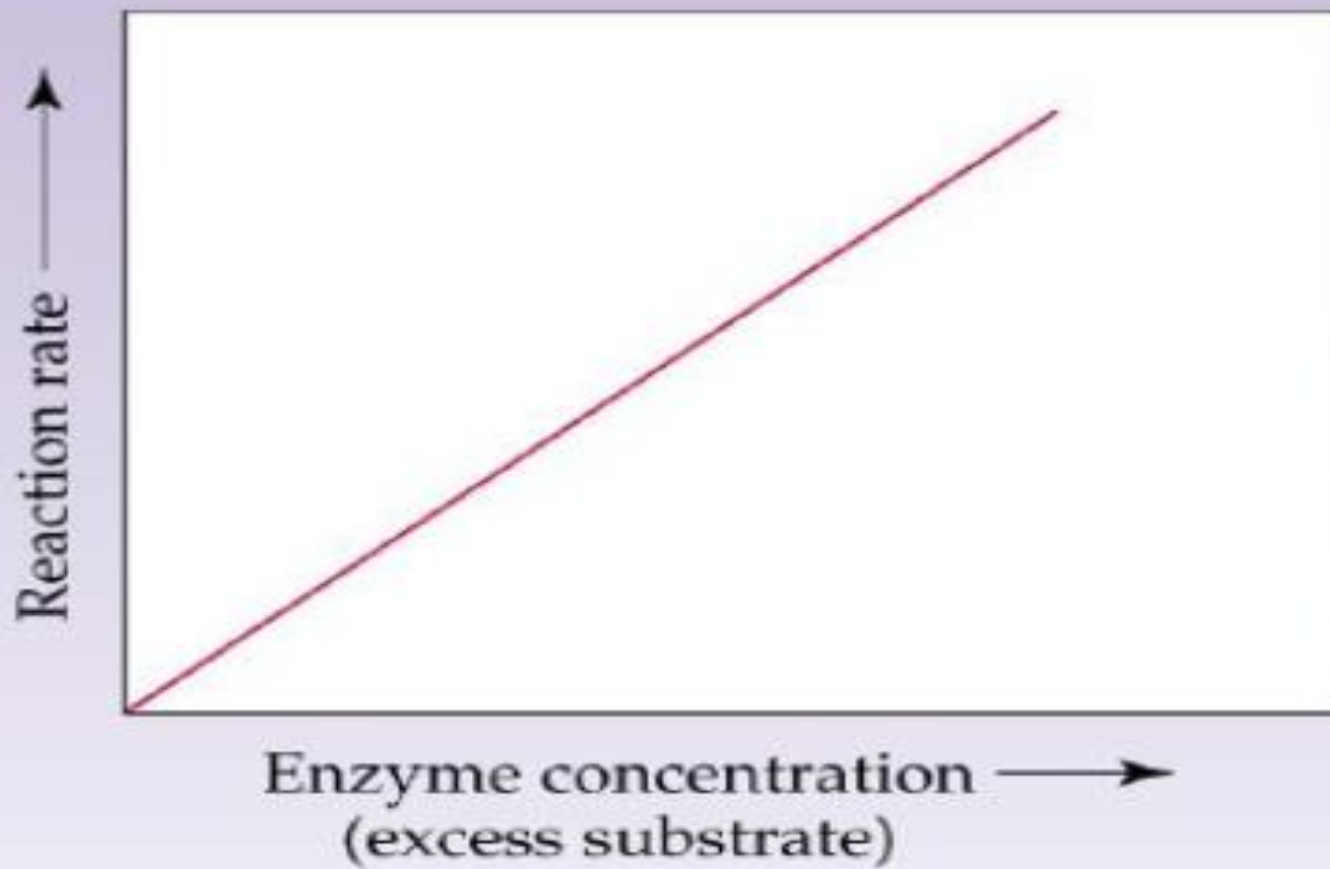
- U prisustvu viška supstrata brzina enzimske reakcije je direktno proporcionalna koncentraciji enzima

$$V = k(E)$$

Uticaj koncentracije enzima

- Pri optimalnim uslovima brzina hemijske reakcije je direktno proporcionalna koncentraciji enzima (pri višku supstrata)
- Povećanjem koncentracije E srazmerno se više supstrata transformiše u produkt
- Grafički odnos C enzima i v reakcije je prava linija
- Svako odstupanje (od prave) ukazuje na prisustvo inhibitora ili sporednu hem. reakciju

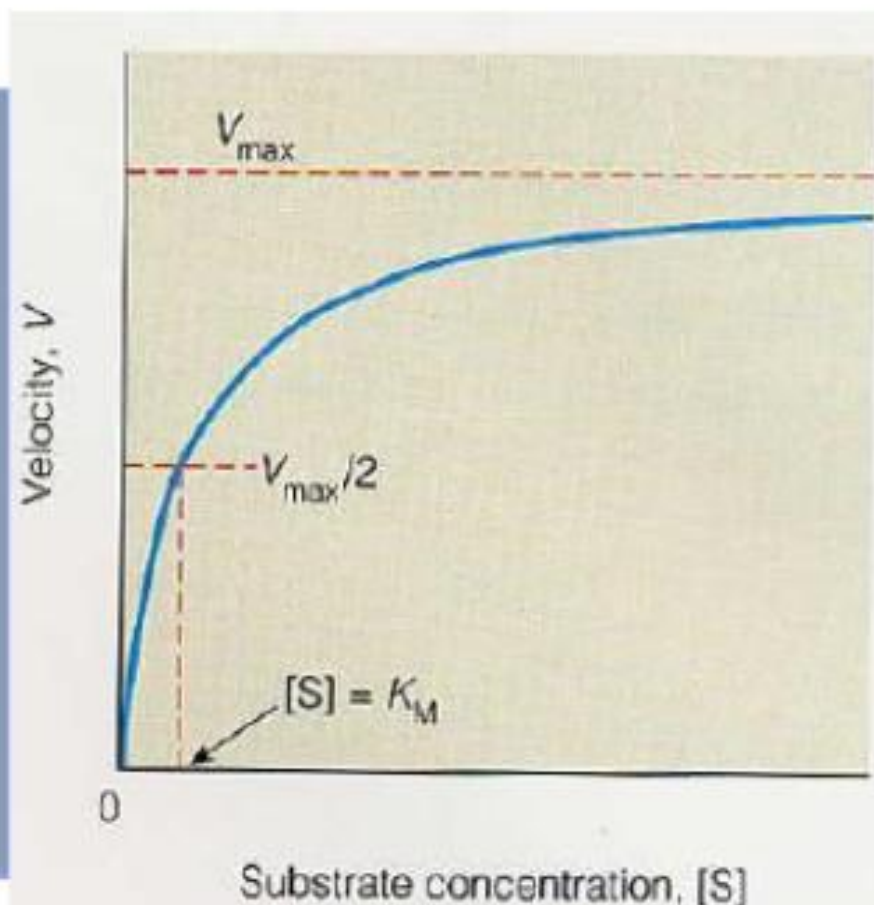

Koncentracija supstrata

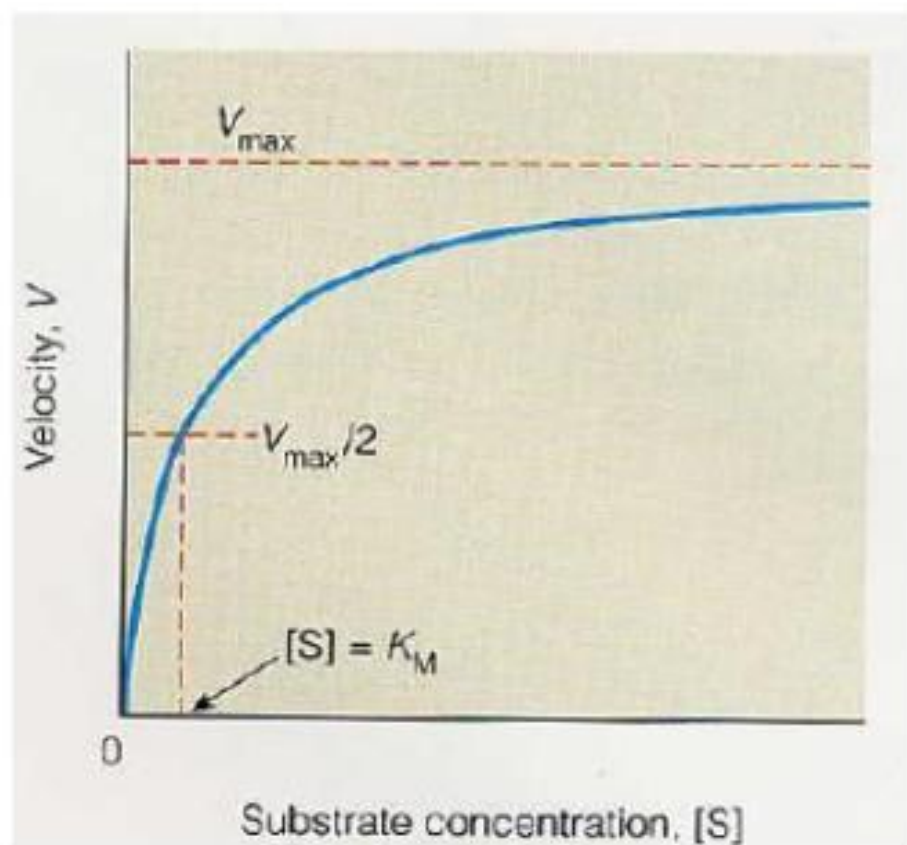
Grafički izraz odnosa koncentracije supstrata (S) i brzine (v), ima izgled hiperbole.

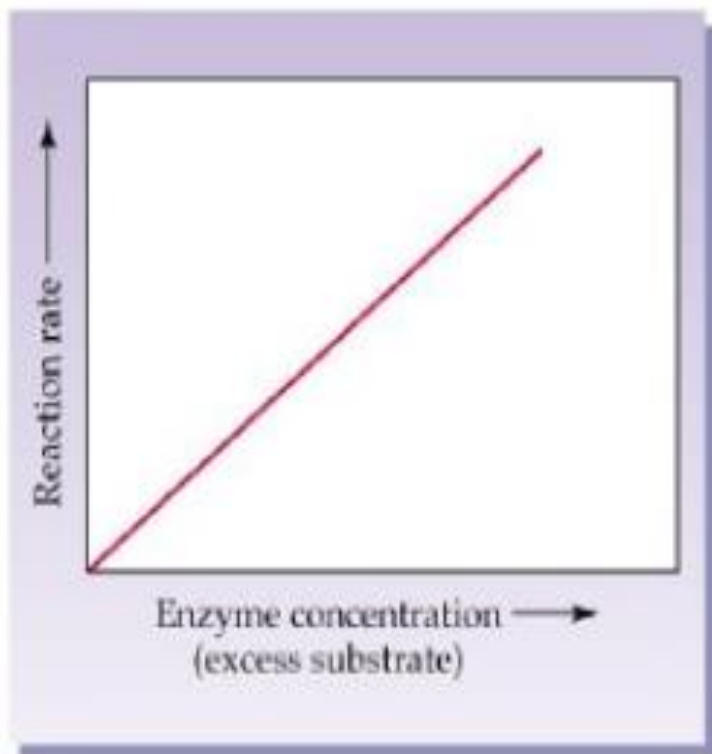
Pri niskim koncentracijama supstrata brzina reakcije se povećava srazmerno porastu koncentracije supstrata.

U prisustvu većih koncentracija supstrata dobija se granična (maksimalna) brzina – V_{max} .

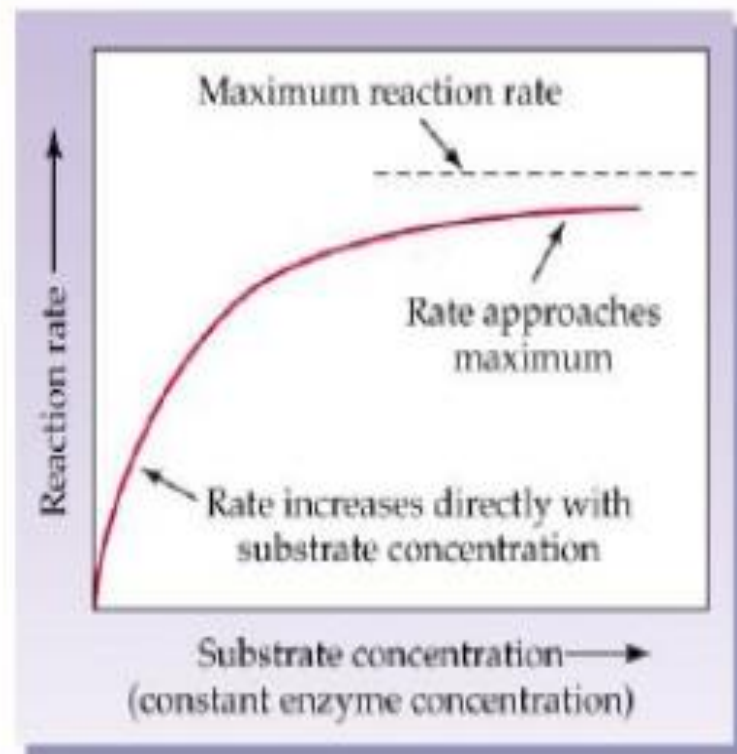

- Ona koncentracija supstrata pri kojoj se postiže $\frac{1}{2} V_{\max}$ označava se kao K_M vrednost ili Mihaelis – Mentenova konstanta.
- Ovaj parametar je uvek stalna vrednost za određeni enzim i određeni supstrat
- Ukoliko enzim deluje na različite supstrate imaće za njih različite K_M vrednosti
- **$1/K_M$ se definiše kao afinitet E prema S**
- Recipročna vrednost $1/K_M$ predstavlja **afinitet** enzima prema supstratu.

(a)

(b)

K_m

- Ukoliko enzim ima manju vrednost K_m za neki supstrat utoliko će efikasnije (brže) da vrši njegovo pretvaranje u product.

- Vrednost K_m se izražava brojem mol ili mmol/l.

heksokinaza

- Glukoza + ATP = glukozo 6-fosfat + ADP
glukokinaza

- K_m heksokinaze = 0,1 mmol/l
- K_m glukokinaze = 10 mmol/l

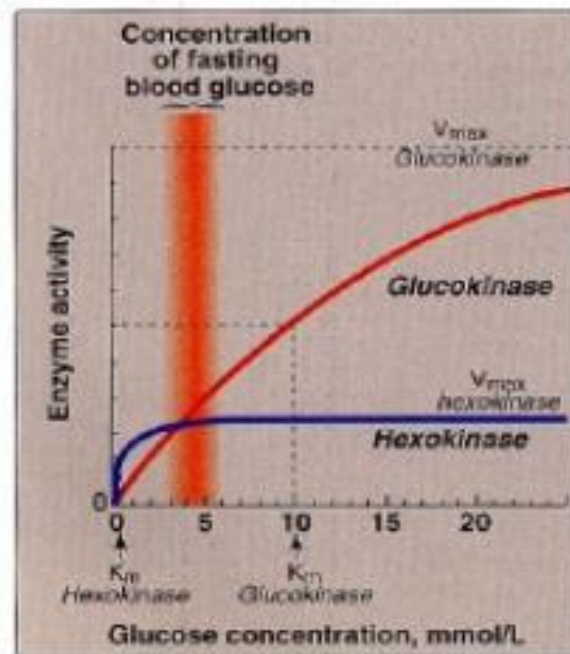

Figure 8.13

Effect of glucose concentration on the rate of phosphorylation catalyzed by *hexokinase* and *glucokinase*.

Značaj K_m i V_{max}

- K_m omogućava da se proceni fiziološka koncentracija supstrata u ćeliji
- Normalno ta konc. treba da bude bliska K_m
- To znači da većina E u ćelijama nije potpuno zasićena S

ALOSTERNI ENZIMI

Alosterijski centar

Enzimi koji poseduju alosterijski centar zovu se alosterijski (regulatorni) enzimi

Kada se alosterijski efektor (activator ili inhibitor) veže za alosterijski centar nastaje konformaciona promena enzima koja utiče na katalitički centar pri čemu enzim menja afinitet prema supstratu.

Alosterijska regulacija

- **Alosterijski enzim je:**
- najčešće sastavljen iz više subjedinica (dimer ili polimer)
- pored aktivnog ima i alosterijski centar
- kao alosterijski modulatori mogu da deluju: koenzimi, supstrati, produkti i dr. metaboliti
- vezivanjem aktivatora ili inhibitora enzim menja svoju terciarnu strukturu i afinitet za supstrat
- ispoljavaju sigmoidnu kinetiku
- Imaju izrazitu specifičnost prema alast. efektorima
- Svaka subjedinica može da se nalazi u dva oblika
 - T – tense (mali afinitet za supstrat)
 - R – relaxed (veliki afinitet za supstrat)

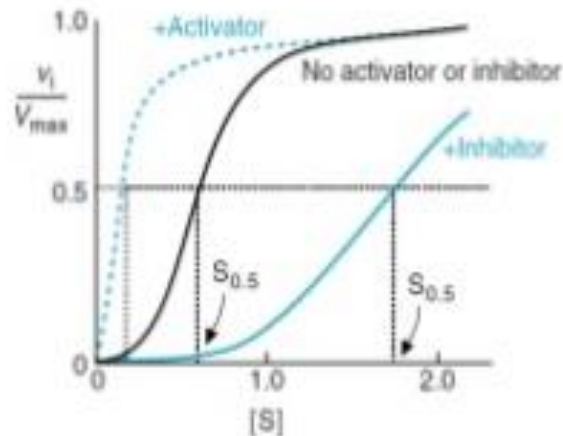
Alosterna modifikacija enzima

Alosterno mesto; alosterni modulatori

A model of an allosteric enzyme

Sigmoidalna kriva

K klasa menja K_m
V klasa menja V_{max}

AKTIVATORI ENZIMA

- ❖ nespecifični (temperatura, PH, koncentracija enima i supstrata)
 - ❖ specifični (metali, joni, tiol jedinjenja, HCl, drugi enzimi-protein kinaze, enterokinaza)
 - amilaza (Cl, Br, J)
 - ksantin oksidaza (Mo)
 - arginaza(Mg, Mn, Co)
-

INHIBITORI ENZIMA

Nespecifični (inaktivatori)
(visoka T, kiseline, baze)

Specifični (deluju samo na neke enzime)

a) povratna (reverzibilna) inhibicija

b) ireverzibilna - fluor – enolaza;
-sarin – acetilholin esteraza
- CO, cijanidi, vodonik sulfid-
inhibiraju citohrom oksidazu

prirodni inhibitori (antienzimi):

antitripsin, antitrombin, inhibitor RNaze, DNaze

Specifični inhibitori

Prema tipu inhibicije specifični inhibitori se dele na

- Kompetitivne (competitive inhibition)
- Nekompetitivne (noncompetitive inhibition)
- Akompetitivne (uncompetitive inhibition)

Specifični inhibitori

■ Kompetitivna (konkurentna) inhibicija

- strukturalna sličnost supstrata i inhibitora
- veći afinitet E prema S
- nepostojanje apsolutne specifičnosti
- inhibicija je reverzibilna

■ Nekompetitivna (nekonkurentna)

- inhibitor i supstrat nisu slične strukture
- povećanjem koncentracije supstrata stepen inhibicije se ne smanjuje
- inhibicija je reverzibilna

(Alosterijska inhibicija: ATP, AMP; sulfhidrilni reagensi, EDTA)

■ Akompetitivna

- inhibitor se vezuje samo za ES kompleks
- inhibitor se vezuje za mesto na enzimu koje nije aktivni centar

Kompetitivna inhibicija

- inhibitor konkuriše sa supstratom za aktivni centar enzima (tj. katalitički centar)
- inhibitor poseduju strukturnu sličnost sa supstratom
- povećanjem koncentracije supstrata inhibicija se smanjuje
- inhibicija je reverzibilna

statin-kompetitivni inhibitor HMG CoA reduktaze

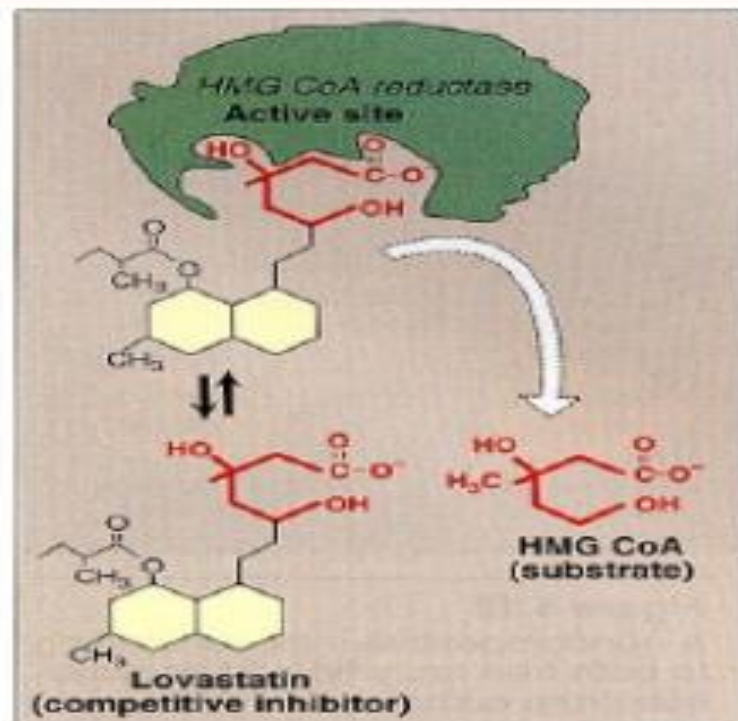
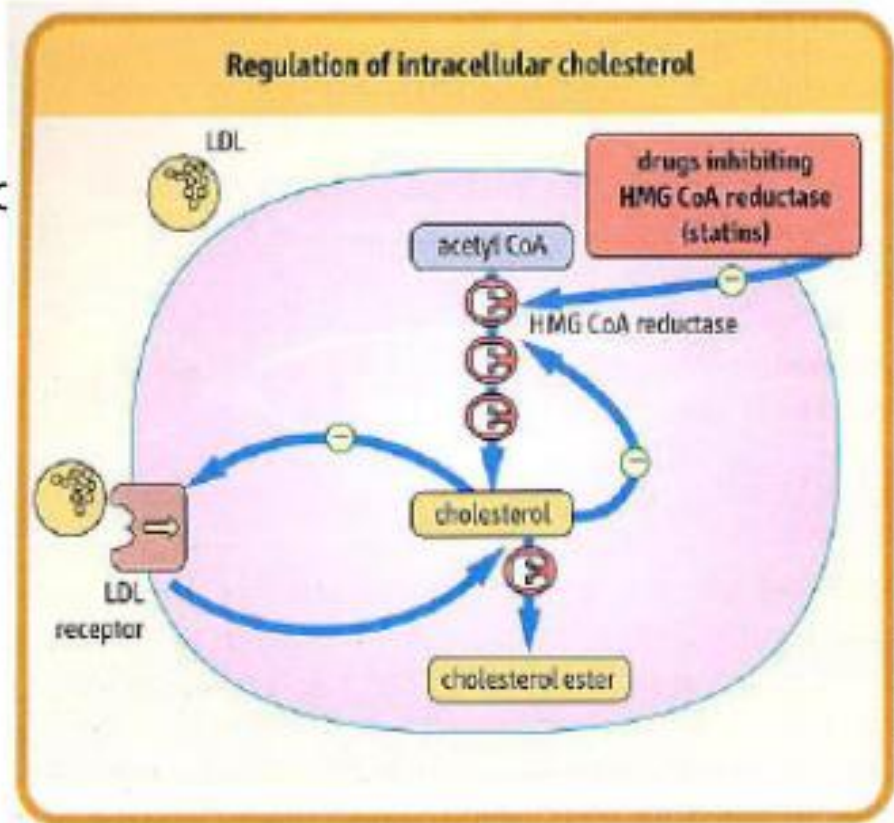

Figure 5.13

Lovastatin competes with HMG CoA for the active site of *HMG CoA reductase*.

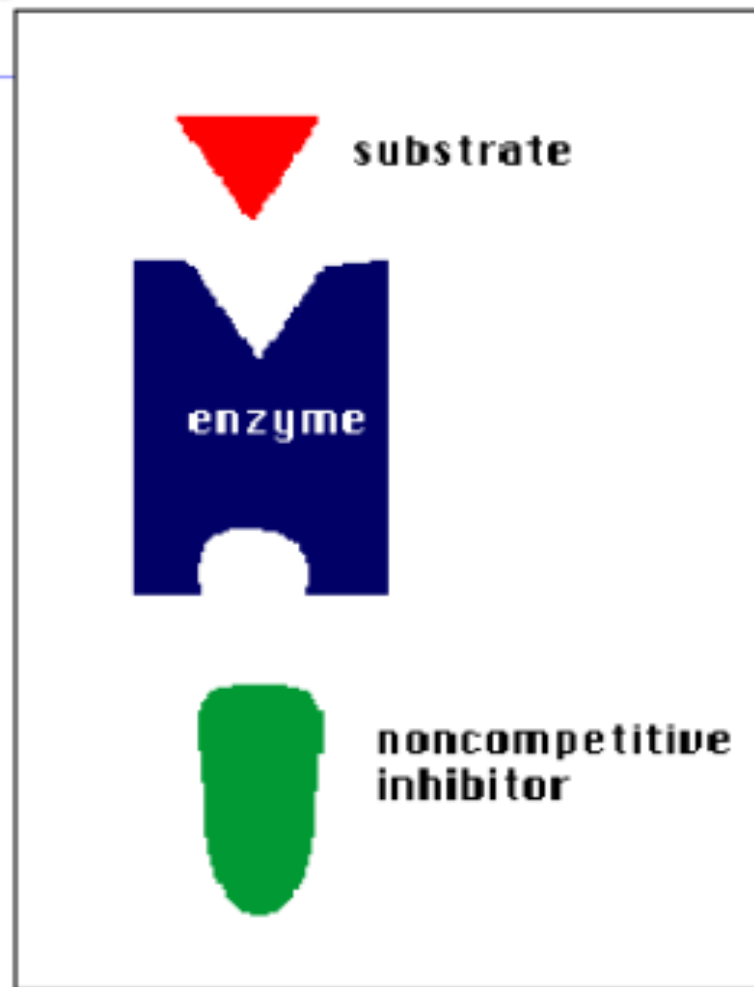
regulacija HMG Co reduktaze statinima u Th hiperlipidemija

- Inhibicija HMG CoA reduktaze statinima dovodi do opadanja holesterola u ćeliji
- Smanjen nivo holesterola u ćeliji aktivira mehanizme koji će višak holesterola preuzeti iz cirkulacije (iz LDL) - ekspresija receptora za LDL raste

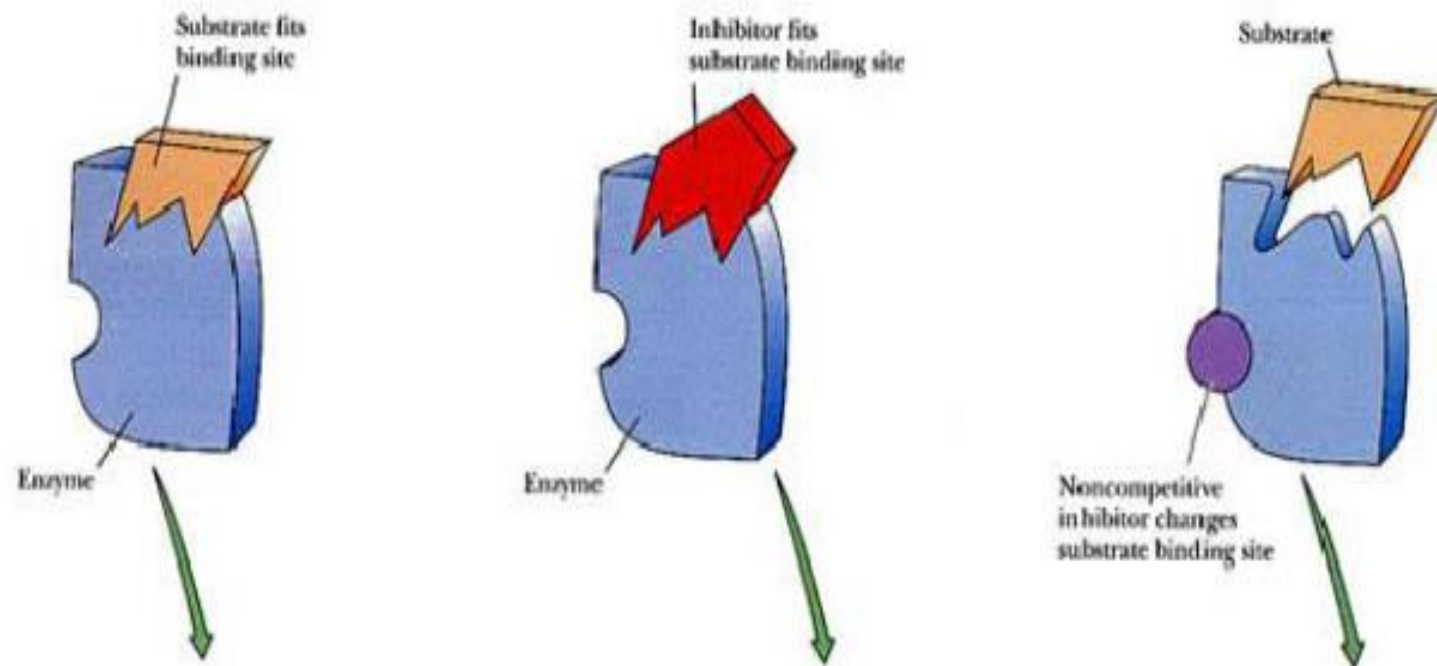

Nekompetitivna inhibicija

1. inhibitor se vezuje za alosterijski centar slobodanog enzima ili za enzim-supstrat kompleks
2. inhibitor i supstrat nisu slične strukture
3. povećanjem koncentracije supstrata stepen inhibicije se ne smanjuje
4. inhibicija je reverzibilna

Nekompetitivna inhibicija

■ *Primeri inhibitora enzima korišćenih u terapijske svrhe:*

Inhibitor	target enzim	efekat aplikacije
Allopurinol	xsantin oksidaza	tretman giht-a
Disulfiram	aldehid dehidrogenaza	lečenje alkoholizma
ACE-inhibitor	Angiotenzin konvertujući enzim	lečenje hipertenzije
Trasilol	protease	lečenje pankreatita
Metotreksat	dihidrofolat reduktaza	lečenje leukemija
Aspirin	ciklooksigenaza	anti-inflamatorni agens
5-fluorouracil	timidilat sintetaza	antineoplastični agens
Lovastatin	HNG-CoA reduktaza	hipolipemik
Penicilin	transpeptidaza	antibakterijski agens

Multipli oblici enzima

- ❖ Multipli oblici enzima se dele u dve grupe:
 1. Genetski uslovljene forme (izoenzimi i aleloenzimi)
 2. Postranslaciono modifikovani oblici (izoforme):
 - agregati (nespecifična holin esteraza, glutamat dehidrogenaza)
 - hemijski modifikovani oblici
 - konformeri (T i R stanje alosterijskih enzima)

Aleloenzimi su produkti multiplih alela istog genskog lokusa

- razlikuju se između jedinki iste vrste
- sreću se kod određenih etničkih grupa (genetski polimorfizam)
- rezultat su tačkastih mutacija u genskom lokusu
- koriste se za tipizaciju tkiva
- u sudsko medicinskom veštačenju i kriminalistici
- **Smatra se da se pomoću aleloenzima osoba preciznije identifikuje nego pomoću otiska palca**

Za dijagnozu su posebno važni *izoenzimi* - različite molekulske forme istog enzima koji katalizuje istu hemijsku reakciju ali pokazuje tkivnu specifičnost.

Izoenzimi se sintetišu na različitim strukturnim genima.

- Većina ima kvaternernu strukturu
- Mogu biti homomeri ili heteromeri
- Izraz su adaptacije ćelija na promenjene biološke uslove

REGULACIJA AKTIVNOSTI ENZIMA

Postoje 2 osnovna načina regulacije aktivnosti enzima:

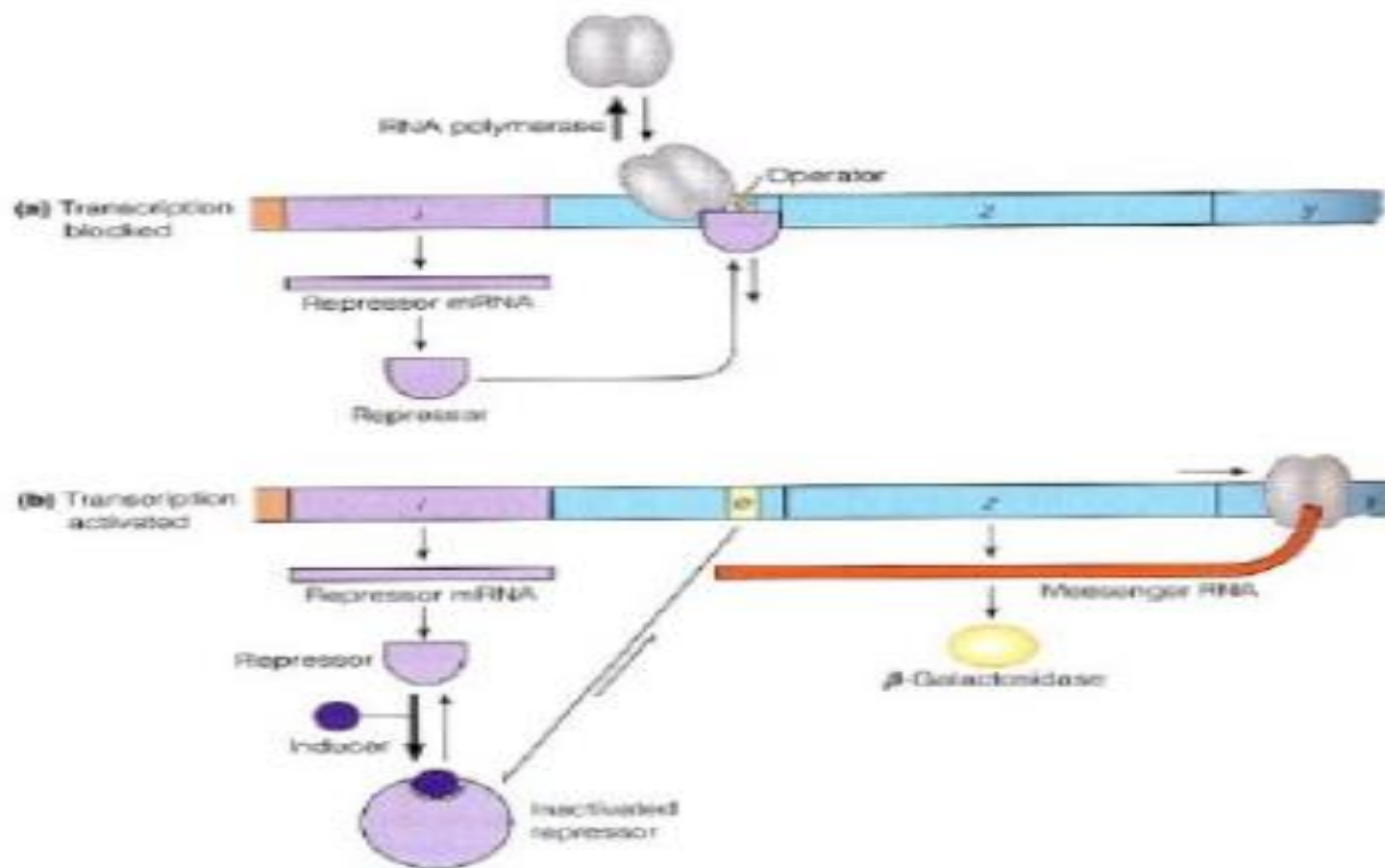
- ❖ **genetska kontrola**

(promena brzine sinteze ili razgradnje enzima)

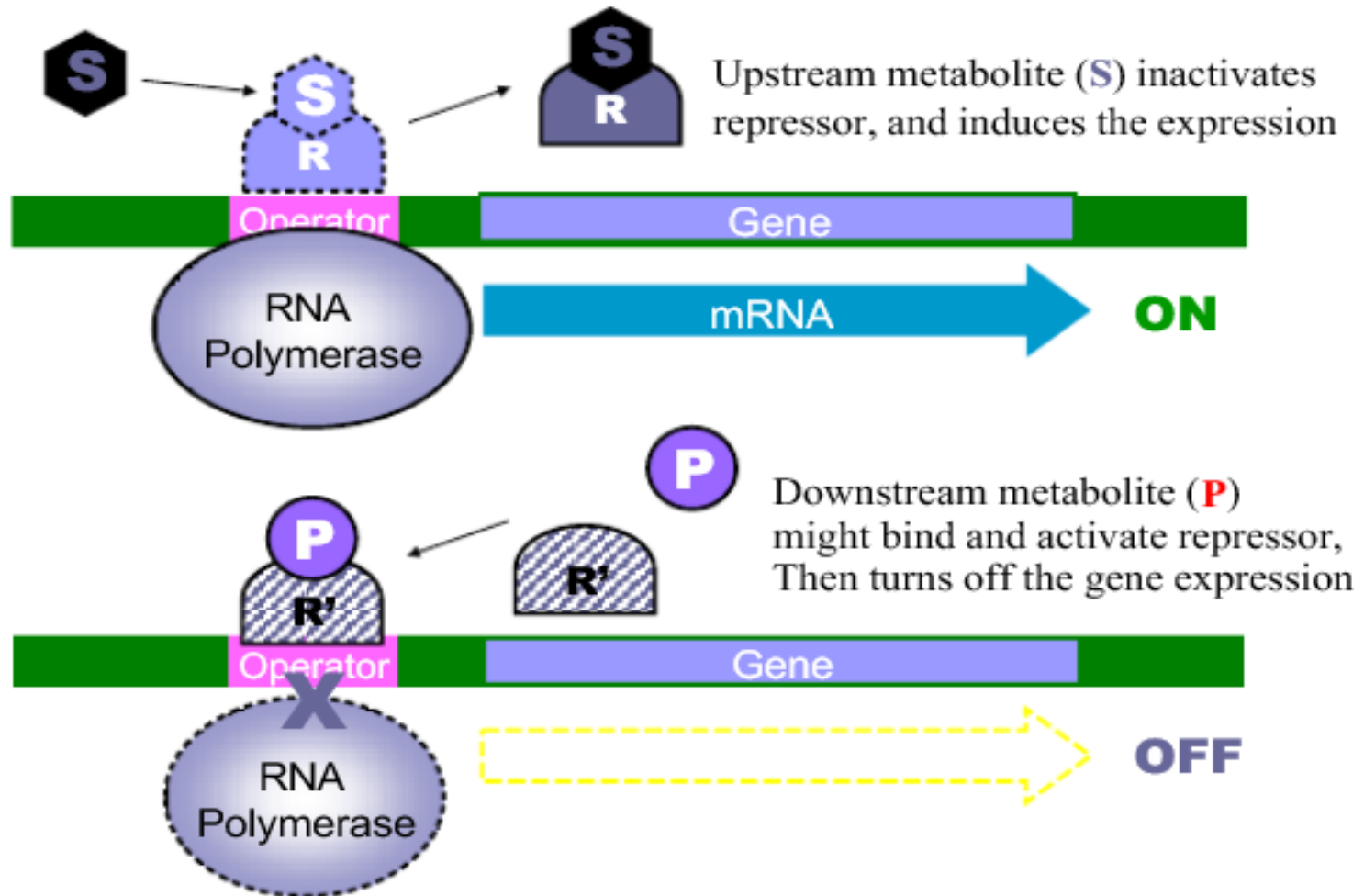
- ❖ **posttranslaciona**

(postsintetička) kontrola aktivnosti enzima

Genetska kontrola

Operon Expression Regulated by Its Metabolites

Posttranslaciona (postsintetička) kontrola aktivnosti enzima

1. **kovalentna modifikacija**
(fosforilacija, acetilacija, metilacija, nukleotidacija)
2. **ograničena proteoliza**
(proenzimi-zimogeni se aktiviraju specifičnim proteazama pr aktivacija tripsinogena enterokinazom)
3. **asocijacija i disocijacija subjedinica**
4. **promena koncentracije metabolita**
5. **alosterijska regulacija**

